



LIST UČENIKA I DJELATNIKA OŠ KLOŠTAR PODRAVSKI

35. NAŠ ODJEK

svibanj 2009.

ISSN 1332-1269

SJEĆANJE

Dragi naš prijatelju Renato!

Opraštamo se od tebe s velikom tugom u srcu i suzama u očima. Bio si dobar kao anđeo i na našu veliku žalost prerano si otišao - među anđele!

Vjerujemo da si sada na nebu sa svojim tatom i djedom. Još ne možemo shvatiti da te više nema među nama i da se više nikada nećemo družiti. Nedostajat će nam tvoje nasmiješeno lice i vedri duh. Bio si tako plemenit i hrabar, nesebično si spašavao drage bratiće, nisi štedio sebe do samoga kraja svoga života i zato se svi mi - ponosimo tobom. Ti si naš junak! Prerano si otišao s ovoga svijeta, dragi naš prijatelju Renato, no mi znamo da ćeš zauvijek živjeti u našim srcima, uspomenama i sjećanjima iako će tvoja duša biti u raju.

Primi posljednji pozdrav od svog osmog ce razreda i razrednice.
Počivao u miru Božjem.



„ČUDA JE MNOGO, ALI NI JEDNO NIJE
DIVNIJE OD ČOVJEKA.“ SOFOKLO

„Knjiga ima čudesnu moć. U njoj se pred našim očima život stvara, odnos prema životu, svijetu i samom sebi.“

Maja Gluščević

„Zadovoljan čovjek stvara čuda.“ N. N.

„Ljubav je sila snažnija od sile teže.“ Alojz Majetić

„Od mnogobrojnih svjetova koje čovjeku nije poklonila priroda, nego ih je sam stvorio snagom vlastitog duha, svijet knjiga je najveći.“ H. Hesse

„Nije sramota ne uspjeti nešto naučiti, ali **sramota je - ne željeti učiti.**“ Kineska mudrost

„Znanje je ključ svega u životu. Neznalica je stalno iznenađena.“ W. Groom

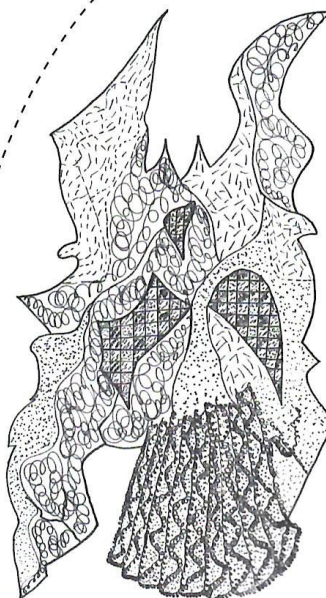
„Zašto su ljudi koji imaju razvijenu želju za učenjem - **sretniji?** Što više stvari pokušavamo naučiti, za što više stvari oko sebe pokažemo zanimanje - to je veća vjerojatnost da ćemo naići na ono pravo.“ W. Groom

„Jedino je **obrazovan** čovjek doista **slobodan.**“ Epiktet (rimski filozof)

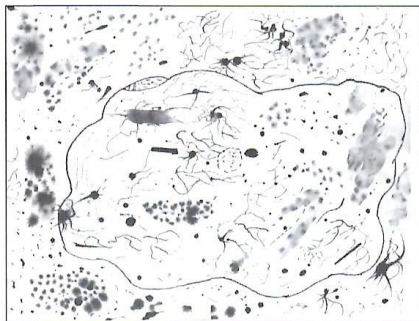
„Gdje siješ **ljubav** - izrasta **veselje.**“ W. Shakespeare

„U simbolici - knjigu uspoređuju i sa srcem. Zatvorena knjiga čuva svoju tajnu, ako je otvorena - onaj koji ju čita, shvatio je njezin sadržaj. Ako je srce otvoreno, ono nudi svoje misli i osjećaje, ako je zatvoreno - skriva ih.“ N. N.

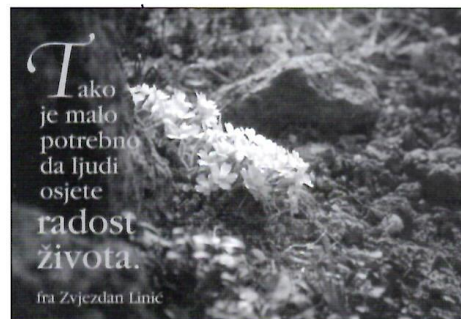
Odabrala: Zdenka Posavac Hanžek, glavna urednica



Lucija Aubelj, 4.c razr.



Lucija Bregovec, 8.c razr.



Tako
je malo
potrebno
da ljudi
osjete
radost
života.
fra Zvezdan Linić

UVODNIK

Drage čitateljice i dragi čitatelji!

Ove godine obilježavamo veliki jubilej – 35. godišnjicu tiskanja Našeg odjeka. Ponosni smo i sretni što smo bez prekida tako dugo i uspješno surađivali s brojnim generacijama učenika koji su sada već odrasli ljudi, ali i njihova djeca su naši učenici i suradnici vašeg i našeg školskog lista.

Tijekom godina mnogo se toga promijenilo, od članova uredništva i načina tiskanja pa do koncepcije lista, što je posve razumljivo jer novi ljudi donose nove ideje, a sve s ciljem poboljšanja kvalitete lista.

Vjerujemo da smo u tome uspjeli, ali želimo biti još bolji, naravno, uz vašu pomoć i suradnju, dragi naši učenici! Nadamo se da vam se sviđa ova koncepcija lista, no možete i vi dati svoje prijedloge uredništvu o vama zanimljivim temama, o kojima biste rado čitali u Našem odjeku.

Zahvaljujemo svim našim suradnicima, učiteljima i učenicima, ali i ravnatelju na potpori i razumijevanju, kao i svima onima koji su na bilo koji način sudjelovali u kreiranju Našeg odjeka.

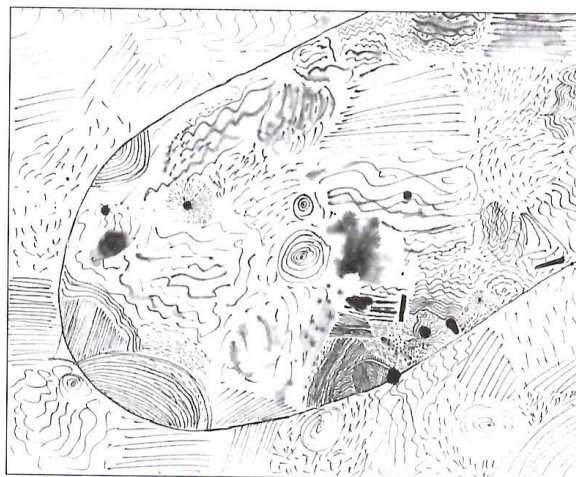
Dragi naši učenici i dalje stvarajte i učite jer Halil Džubran je rekao : „ **Ja sam rođeni učenik: sve što postoji, moj je učitelj.**“ Davno prije njega Aristotel je primijetio : „**U naravi je čovjeka želja za znanjem.**“ Jan Amos Komensky zaključio je : „**Škole su radionice čovječnosti.**“

Jesu li ovi mudri ljudi bili u pravu, prosudite sami, dragi naši čitatelji!

Vaša glavna urednica
Zdenka Posavac Hanžek, prof.



Lara Jagić Domović, 4.b razr.



Katarina Dergez, 4.c razr.

SADRŽAJ:

SJEĆANJE.....	2
UVODNIK.....	3
STARA ŠKOLA U NOVOM RUHU.....	4-5
ŠKOLSKA DOGAĐAJNICA.....	6-8
PONOSIMO SE NAŠIM UČITELJEM.....	9
FUN WITH ENGLISH.....	10
VELIKE MISLI MALE ŠKOLE.....	11
SVIJET MAŠTE, SMIJEHA, VESELJA.....	12-13
ŠETNJA KROZ GODIŠNJA DOBA.....	14-15
NAŠI OSMAŠI NEKA ŽIVE VJEČNO.....	16-17
STRIP.....	18
TAJ DIVNI ŠARENI SVIJET.....	19
NA KRILIMA MAŠTE.....	20-21
ŠTO NAS USREĆUJE.....	22
ČAROLIJA RIJEČI.....	23
BAŠ JE LIJEP, OVAJ SVIJET.....	24-25
DJECA VOLE RIJEČI.....	26-27
KAKO USPJEŠNIJE UČITI.....	28
LJUBAV JE TEMELJ ŽIVOTA.....	29
RECIMO STOP NASILJU, ŽIVIMO BEZ STRAHA.....	30
ZABAVIMO SE.....	31
EKO FOTKE I IMPRESSUM.....	32

STARA ŠKOLA U NOVOM RUHU

Svečano otvorenje obnovljene školske zgrade

Jedan od važnijih dana za našu školu je svakako četvrtak, 29. siječnja 2009. godine. Tog dana župan Koprivničko-križevačke županije Darko Koren i ravnateljica Uprave za predškolski odgoj i osnovno obrazovanje Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa Jasenka Đenović svečano su otvorili nove školske prostore. Prije samog svečanog otvorenja održani su svečani govori ravnatelja naše škole Mirka Šandrovčana, koji je ukratko ispričao povijest OŠ Kloštar Podravski, te da u OŠ Kloštar Podravski polazi 558 učenika u 29 razrednih odjela, a samu matičnu školu polazi 304 učenika u 14 razrednih odjela; župana Koprivničko-križevačke županije Darka Korena, koji je naglasio da mu je izuzetno drago što je u kratkom razdoblju posjetio našu školu tri puta i rekao je da je zadovoljan svime te da se nada kako će dvorana biti gotova što je prije moguće i da će sve proći u najboljem redu. Ravnateljica Uprave za predškolski odgoj i osnovno obrazovanje i športa Jasenka Đenović također je održala svečani govor iz kojeg smo mogli saznati da joj je drago zbog adaptacije i dogradnje matične škole jer je jedan od pokazatelja kako se školstvo Republike Hrvatske razvija i ide nabolje. Osim u svečanim govorima moglo se uživati i u malom programu kojeg su izveli učenici naše škole. Zbor naše škole izveo je nekoliko pjesama, tamburaška skupina odsvirala je tri pjesme, dok su učenici prvog, petog, šestog i osmog razreda izveli male igrokaze. Nakon toga, kao što je već spomenuto, župan

Darko Koren i ravnateljica Uprave Jasenka Đenović svečano su otvorili nove školske prostore. Svečano otvorenje svojom prisutnošću popratilo je mnogo ljudi i novinara. Nakon prerezane vrpce, sve koje je zanimala adaptacija i dogradnja naše škole mogli su vidjeti sedam novih učionica, prostore knjižnice, informatičku učionicu, dvoranu za tjelesni odgoj te ostale prostorije. Na školi je promijenjeno krovšte i vanjska stolarija te je obnovljena fasada. Da bi se sve ostvarilo, trebalo je uložiti više od 6.000.000 kn iz udruženih sredstava Svjetske banke i Državnog proračuna te je na taj način omogućen rad u jednoj smjeni u našoj školi.

Novinari:

Terezija Ružman, 8. b razr.
Vedran Ritonja, 8. b razr.
Vinka Rođak, 8. b razr.



STARA ŠKOLA U NOVOM RUHU

Adaptacija stare škole

Na početku prošle godine rekli su nam da će stariji dio škole preurediti i da će se od početka ove školske godine nastava održavati u jednoj smjeni, odnosno, svi učenici od prvog do osmog razreda ići će u jutarnjoj smjeni na nastavu. Jedini naš komentar bio je: "Iduće godine ?!?" Na to smo se svi slatko nasmijali jer smo znali da mora dosta vremena proći do početka iduće školske godine, no to je i došlo. Nakon višemjesečnog napornog rada, truda i strpljenja, u preuređivanju starijeg dijela škole, dana 26.



siječnja 2009. učenici nižih razreda, to jest, učenici od prvog do četvrtog razreda, dobili su svoj dio škole i počela je nastava u jednoj smjeni. Do malih promjena došlo je u rasporedu odmora, rasporedu sati nižih razreda, te u vremenu početka nastave. U pola osam, kao i obično, nastava počinje višim razredima, a pola sata kasnije, odnosno u osam sati, nižim razredima. Oni koji su se najviše radovali nastavi ujutro, te novim prostorijama su naravno učenici i učitelji nižih razreda. Na njihov prvi dan nastave u preuređenom dijelu škole svi su došli nasmijani, ali i

pomalo zbunjeni jer je za njih sve to novo. U školu je ulazio razred po razred da se ne stvori velika gužva u novoj garderobi gdje su ostavili svoju obuću i jakne. Kad su bili gotovi, učitelji su ih odveli u učionice u kojima će učiti i koje će morati čuvati. Kada su se svi udobno smjestili, odlučili smo učitelje i neke učenike pitati kakvi su njihovi dojmovi. Tako su se učenici Gabriela Šipek, Anela Vučak, Mario Mitrović, Mateo Bugarinović, Ana Vučak i Ana Šimunko iz prvog razreda složili da im se nije teško ustati rano, te da im se sviđaju nove učionice. Učitelji Marija Bobonj, Pero Suzić, Jasna Đipalo, Iva Šklebar, te Marija Đipalo kao i njihovi učenici rekli su da im se sviđaju novi prostori, da je svakako jedna od prednosti što više se dijele učionice te da neke od njih vežu posebni osjećaji za taj dio, jer su oni bili učenici te škole. Dan 25. 1. 2009. bit će jedan od važnijih dana u povijesti škole OŠ Kloštar Podravski.



Novinari:

Vinka Rodak, 8. b razr.
Terezija Ružman, 8. b razr.
Vedran Ritonja, 8. b razr.

Polaganje kamena temeljca za školsku sportsku dvoranu



Dana 23. listopada u četvrtak u deset sati bilo je svečano polaganje kamena temeljca školske dvorane. Na tom svečanom i važnom događaju za našu školu prisustvovali su gospodin Damir Koren, župan Koprivničko - križevačke županije, gospodin Marijan Debeljak, načelnik općine Kloštar Podravski, naš ravnatelj gospodin Mirko Šandrovčan te mnogi drugi. Na tako važnom događaju bio je prisutan i 8.b razred. Glavnu riječ imao je gospodin Marijan Debeljak koji je rekao da se veseli dvorani, da će ona biti gotova otprilike za tri godine. Njegove riječi potvrdio je i župan, te je obećao da ćemo dobiti dvoranu. Nakon svečanih govora, glavnu riječ je dobio naš svećenik fra Ivan Široki koji je blagoslovio kamen temeljac i sve prisutne, te je zamolio Boga da sve dobro prođe. Da sve bude po

pravilu, načelnik je pročitao kopiju dokumenta koji se nalazio u limenoj tubici, a on je sadržavao da se dana 23. listopada 2008. polaže kamen temeljac buduće dvorane u Kloštru Podravskom. Nakon čitanja dokumenta, načelnik i župan su limenu tubicu zalili betonom i tako svečano otvorili polaganje kamena temeljca.

Novinari:

Vinka Rodak, 8. b razr.
Terezija Ružman, 8. b razr.
Vedran Ritonja, 8. b razr.

ŠKOLSKA DOGAĐAJNICA

Dani kruha

Dana 16. listopada 2008. godine u četvrtak učenici naše škole uz pomoć učitelja i roditelja obilježili su Dan kruha. Pripreme za taj dan počele su nekoliko dana prije. Svaki razred sa svojim razrednikom dogovarao se kako će izgledati njihov stol. Učenici od petog do



osmog razreda donijeli su ujutro plodove zemlje i kruhove, kolače te još mnoge druge jestive proizvode napravljene od tijesta koje su napravile i ispekale naše mame, bake, strine i tete. Do poladvanaest svaki je razred ukrasio svoj stol te se slikao s razrednikom za školsku fototeku. Poslije svega toga počela je mala priredba koju su

marljivo pripremili učenici četvrtog i trećeg razreda, a zatim smo izmolili "Oče naš" i svećenik fra Ivan Široki je blagoslovio sve ono što je bilo na stolovima. Nakon blagoslova svi smo se počastili prizvodima.

Međuopćinsko prvenstvo u šahu

Dana 26. studenoga 2008. u srijedu u našoj školi održano je prvo međuopćinsko natjecanje u šahu s početkom u devet sati. Naš ravnatelj Mirko Šandrovčan svečanim govorom poželio je sreću natjecateljima i otvorio natjecanje. Muško natjecanje činile su četiri osnovne škole: OŠ Kloštar Podravski, OŠ Molve, OŠ Kalinovac i OŠ Gola, dok su žensko natjecanje činile OŠ Kloštar Podravski i OŠ Molve. Za pravedno igranje bilo je zaduženo dvoje sudaca: Ivan Bareškin i Franjo Vidalina. Voditelji svake grupe pažljivo su gledali svaki



meč svoga učenika i davali su im veliku podršku. Kada je svaka grupa odigrala sa svakim, suci su zbrojili rezultate, te ih pročitali. U muškome natjecanju prvo mjesto osvojila je OŠ Molve, drugo OŠ Kalinovac, treće OŠ Kloštar Podravski, dok su četvrti bili učenici OŠ Gola. U ženskome natjecanju prvo mjesto su osvojile učenice iz OŠ Molve, a drugo učenice naše škole.

Vinka Rodak, 8. b r., Terezija Ružman, 8. b r., Vedran Ritonja, 8. b r.

Dan svetoga Nikole

U petak smo mi, mali novinari i učenik foto – video grupe, dobili zadatak da napišemo članak o tome kako obilježavamo Blagdan sv. Nikole. Okupili smo se oko četrnaest sati u školi i prvo smo pomogli ravnatelju razvrstati darove za djecu od prvog do četvrtog razreda. Nakon toga napokon je došao sv. Nikola s kojim smo išli prvo u prvi razred odnijeti darove. Tamo smo čuli pjesmicu o sv. Nikoli i malu recitaciju sv. Nikoli jedne učenice i učenika, te smo im podijelili darove. Svi do jednoga su zahvalili i slatko se nasmijali, zatim smo došli u drugi razred gdje je cijeli razred recitirao. Nakon malog razgovora između sv. Nikole i drugaša krenuli smo dalje. U trećem razredu dočekani smo s pjesmom, tamo je sv. Nikola dobio i par pisama koja mu je taj razred napisao. U oba četvrta razreda također su nas dočekali s pjesmom, tamo smo razgovarali o životu sv. Nikole. Kad smo i njima podijelili darove, zadatak nas novinara – Nikolinih pomagača, bio je gotov, ali je sv. Nikola morao još podijeliti darove djeci mlađoj od sedam godina u sedam sati u sali. Prije same podjele darova, učenice od prvog do petog razreda pripremile su mali program za sv. Nikolu. Bilo je tu pjevanja, plesanja, glume i recitiranja, a zatim je došao sv. Nikola i podijelio darove.



Vinka Rodak, 8. b r., Terezija Ružman, 8. b r., Vedran Ritonja, 8. b r.

Glazbala iz davnina

U utorak 5. svibnja 2009. gospodin Stjepan Večković, član Ansambla LADO, graditelj i svirač tradicijskih glazbala upoznao je učenike i učitelje naše škole s tradicijskim glazbalima Hrvatske tijekom jednog školskog sata u MŠ Kloštar Podravski radi proširivanja znanja iz hrvatske tradicijske kulture.

Kristina Benko Markovica, učiteljica glazbene kulture

ŠKOLSKA DOGAĐAJNICA

Projektna nastava

U ponedjeljak 15. prosinca 2008. u našoj školi održavana je projektna nastava u kojoj su sudjelovali svi učenici od petog do osmog razreda. Pripreme za taj projekt počele su u listopadu, a tema projektne nastave bila je „Božić i božićni običaji“. Svaki učitelj na svom satu otprilike je predočio što bi bio cilj i zadatak



u njegovom predmetu. Učenici su tako mogli izabrati između dvanaest skupina, a to su: povijesna skupina koju je vodila učiteljica Ana Kostadinović, dvije vjeronaučne skupine koje su vodili učiteljica

Marina Barberic i učitelj Josip Ris, dvije skupine hrvatskoga jezika koje su vodili učiteljica Marija Šipek i učitelj Božo Čulo, kemijsko-biološka skupina koju je vodila učiteljica Zvezdana Smes, matematička skupina pod vodstvom učiteljice Božice Rasinec, tjelesna skupina kod učitelja Gorana Ređepa, likovna skupina kod učiteljice Ive Šklebar, glazbena skupina koju je vodila učiteljica Kristina Benko i dvije skupine engleskoga jezika koje su vodile učiteljice Danijela Kostadinović i Mihaela Globan. Nakon što su se učenici podijelili u skupine, dobili su zadatke i počeli su istraživati o Božiću i božićnim običajima. Nakon dva mjeseca napornog rada, u ponedjeljak 15. prosinca 2008. učenici su svoje rezultate prezentirali. Prezentacija je trebala početi u devet sati, ali zbog nestanka el. energije odgođena je za sat vremena kasnije. Kad je napokon počela, svaka skupina bila je jedinstvena na svoj način. Moglo se puno toga naučiti. Program je bio napravljen tako da je poslije šeste skupine bila mala stanka, a zatim se nastavilo dalje. U prezentaciji je sudjelovala i skupina fizičara iz Podravske Sesvete. Poslije prezentacije upitali smo nekoliko učenika što misle o svemu ovome, a odgovor je bio jasan: „Svidjelo nam se jer smo naučili puno toga novoga, sklopili nova prijateljstva i bilo bi dobro da se ovo ponovi, ali s nekom drugom temom.“

Vinka Rodak, 8. b r., Terezija Ružman, 8. b r., Vedran Ritonja, 8. b r.

Božićna priredba

Kao i svake godine u vrijeme Božića, OŠ Kloštar Podravski priređuje priredbu za mještane općine Kloštar Podravski. Ove godine ta se priredba održala u četvrtak, 18. prosinca 2008. godine. Ovogodišnji program vodile su učenice 7. a, Katarina Ružman i Margareta Žeda. U programu je sudjelovao školski zbor, tamburaški sastav, ritmička i dramska grupa te dvije učenice koje su recitirale dvije pjesme. Učiteljice Danijela Kostadinović, Marija Šipek i Kristina Benko osmislile su program i one su pazile da sve dobro prođe.



Naš odjek

Priredba se ove godine održala u Domu Kloštar Podravski u sedamnaest sati. Na priredbu se odazvalo dosta mještana koji su poslije programa komentirali da su uživali i da je bilo zabavno.

Vinka Rodak, 8. b r., Terezija Ružman, 8. b r., Vedran Ritonja, 8. b r.

Izlet učitelja u Gorski kotar

Povodom Svjetskog dana učitelja (5. listopada) djelatnici OŠ Kloštar Podravski otputovali su u utorak, 7. listopada 2008. godine, na stručnu ekskurziju u Gorski kotar. Posjetili su Zeleni vir gdje su uz tjelovježbu u šumi, duž potoka Curak, napredovali do Vražjeg prolaza. Tamo su uz prirodne ljepote imali priliku vidjeti i pećinu „Muževa hiža“ u kojoj se, prema legendi, lokalno stanovništvo sakrilo od Turaka. Tom su prilikom posjetili i Crikvenicu u čijem su Aquarium-u mogli proučiti različite vrste egzotičnih riba i drugih morskih bića. Po povratku su uz druženje i svečani ručak obilježili i sljedeći dan, Dan neovisnosti Republike Hrvatske. Na ovaj su način učiteljice i učitelji, uz cjeloživotno obrazovanje i promicanje prirodnih i kulturnih dobara Hrvatske, obilježili svoj svečani dan.

Danijela Kostadinović, učiteljica engleskog jezika

Lijepo je katkad vratiti se u prošlost

Izdavačka kuća Školska knjiga organizirala je stručno usavršavanje u Zagrebu, a u programu je bio posjet izložbi slavnog nizozemskog baroknog slikara i grafičara Rembrandta, koja se održavala u Muzeju za umjetnost i obrt, razgledavanje stalnog postava Arheološkog muzeja i na kraju posjet preuređenom dvorcu Gjalski.

Ovom zanimljivom pozivu odazvale su se učiteljice društvene skupine predmeta iz naše škole i tako su jednim dijelom mogle doživjeti dio prošlosti.

Izložba Rembrandtovih bakropisa sadržavala je od 103 grafička remek-djela malog formata u tehnici bakropisa posuđena iz zbirke Alte Galerie Zemaljskoga muzeja Joanneum iz Graza.

Na izložbi smo imale priliku vidjeti Rembrandtova grafička djela u svojoj tematskoj raznolikosti koju su činila devet područja: autoportreti, portreti, učenjaci, studije figure, prizori iz Starog i Novog zavjeta, profane „historije“, žanr prizori i pejzaži.

Slike nisu u nizovima, već svaka govori sama za sebe i iz njih se jasno moglo vidjeti da je umjetniku bakrena ploča bila isto što i list papira na kojemu crta.

U Arheološkom muzeju uz stručno vodstvo vidjeli smo muzejske zbirke po odjelima od pretpovijesne, antičke i ranosrednjovjekovne, egipatske koja je jedina takve vrste u ovim prostorima, pa sve do numizmatičke zbirke. Na kraju nas se još i posebno dojmila Zagrebačka mumija i njeni glasoviti povoji, odnosno Zagrebačka lanena knjiga.

Na povratku smo u Zaboku, u dvorcu Gjalski, mogli na trenutak stvarno prisustvovati trenutku prošlosti s početka 19. stoljeća kroz ples, glazbu i prigodnu odjeću.

Taj dan je bio ispunjen jer smo puno toga vidjeli, čuli i naučili.

Iva Šklebar, učiteljica likovne kulture



ŠKOLSKA DOGAĐAJNICA

Bili smo u Grabrovnici - rodnom mjestu Petra Preradovića i obilježili Preradovićev rođendan

Dana 27. ožujka 2009. godine učenice VIII. c razreda naše škole : Lucija Puača, Petra Troha, Adriana Rusan, Valentina Vidojković i Veronika Birovčec (VII. c) s prof. Zdenkom Posavac-Hanžek sudjelovale su na 41. susretu literarnih družina „Preradovićev rođendan“ u Grabrovnici. Tamo smo čitale svoje radove i razgledale rodnu kuću Petra Preradovića koja je sada muzej. Gošća susreta bila je spisateljica Marica Milčec koja je nakon našeg čitanja literarnih radova govorila o svojim spisateljskim iskustvima. Išli

smo u Grabrovnici kako bismo obogatili svoje znanje, dobro se zabavili i nastavili dugu tradiciju sudjelovanja naše škole na tom susretu.

Lucija Puača i
Petra Troha, 8. c. razr.



Gledali smo „Kralja Arthura“

Učenici petih i šestih razreda naše škole gledali su kazališnu predstavu „Kralj Arthur“ prikazanu u zagrebačkom kazalištu „Mala scena“ u 17,00 sati 28. listopada 2008. godine. Iz Podravske Sesvete krenuli smo u 14,00 sati ispred škole i vozili smo se do naše metropole udobnim autobusom. Nestrpljivo smo očekivali početak predstave koja nam se jako svidjela i uživali smo gledajući je pažljivo i radoznalo pa smo ponešto i naučili. Na kraju smo izvršne glumce nagradili velikim pljeskom te dobili njihove autograme.

Sretni i zadovoljni vratili smo se kasno uvečer svojim kućama.

Ana Dolček i Magdalena Halusek, 6. c. razr.

Naš izlet u Zagreb

Dana 13. veljače 2009. učenici sedmih i osmih razreda naše škole posjetili su Zagreb i odgledali kazališnu predstavu „Vanda“ u kazalištu „Mala scena.“

Predstava je bila zanimljiva i jako nam se svidjela jer je bila primjerena našem uzrastu i govorila je o problemima odrastanja. Nakon predstave prošetali smo Kaptol – centrom, a zatim smo autobusom krenuli kući kamo smo stigli oko 23,00 sata.

Nakon napornog učenja, a uoči Valentinova, trebalo nam je malo odmora pa smo zato odlučili s našim učiteljicama otići u kazalište gdje smo se odlično zabavili.

Petra Troha i Lucija Puača, 8. c. razr.

I učitelji uče, zar ne ?

U četvrtak 13. studenog 2008. godine učitelji OŠ Kloštar Podravski, članovi stručnih vijeća razredne nastave, te društveno - humanističkog područja, posjetili su Interliber 2008 -31. međunarodni sajam knjiga i učila koji se održavao u paviljonima Zagrebačkog Velesajma. Tamo su imali priliku razgledati vrijedna izdanja vezana uz njihovu profesiju, kao i raznovrsna pomoćna sredstva u nastavi. Učitelji su mogli po povoljnijoj cijeni nabaviti brojne nove naslove iz stručne literature koji će im sigurno koristiti u njihovom radu. Istoga dana učitelji, članovi stručnog vijeća iz društveno - humanističkog područja, prisustvovali koncertu ansambla LADO koji je održan u koncertnoj dvorani „Vatroslav Lisinski“. Koncert pod nazivom „Lipi naši školi“ predstavio je

jedinstvenu ljepotu i bogatstvo glazbenog i plesnog naslijeđa jadranskih otoka. Program su svojom poezijom obogatili i pučka pjesnikinja Marica Gamulin iz Jelse te Ante Božanić - Pepe, kalafat, pučki pjesnik i performer iz Komiže.

Danijela Kostadinović, učiteljica engleskoga jezika

Goranovo proljeće

Dana 21. ožujka 2009. godine krenuli smo prema Gorskom kotaru u rodno mjesto pjesnika Ivana Gorana Kovačića - Lukovdol. Ondje se održavala manifestacija pod imenom „Goranovo proljeće“ koja je proslavila svoj 46. rođendan. Na svečanoj proslavi dodijeljene su brojne nagrade mladim pjesnicima; u kategoriji učenika osnovnih škola prvu nagradu osvojila je Ana Horvatin iz Zagreba, a u kategoriji učenika srednjih škola prvu nagradu odnio je Vigor Vukotić, također iz Zagreba. Mladog pjesnikinja iz Siska, Irmi Velić dodijeljena je nagrada „Goran za mlade pjesnike“, a književnik Branimir Bošnjak ovjenčan je „Goranovim vijencem“ za ukupan doprinos hrvatskoj književnosti.

Naš posjet Lukovdolu sastojao se i od razgledavanja rodne kuće I. G. Kovačića koja je u funkciji muzeja i sadrži nepresušna vrela pjesnikova stvaralaštva i slike iz njegovog mladenačkog života.

Iako je bio prvi dan proljeća, tmurni oblaci, snijeg i hladan vjetar nisu nam oduzeli toplinu kojom su nas pjesnici prekrili svojim nadahnjujućim stihovima. Iza maglovitih brda, na kraju našeg posjeta, počelo je izvirivati sunce... Mislim da nam se to smiješio Goran poručujući nam: „ Vidimo se ponovno na mjestu gdje je poezija više od riječi!“

Ivana Fridrih, knjižničarka

Volimo se družiti

Učenici i učitelji iz Mađarske (Vajszlo) posjetili su PŠ Podravske Sesvete 8. svibnja 2009. te obišli „busom“ - znamenitosti naše lijepe Podravine i proveli dan u zajedničkom druženju radi nastavljanja već tradicionalnog prijateljstva naših škola.

Posjetila nas je i skupina učenika i učitelja iz Petrinje (14. 05. 2009.) radi ugodnog druženja i sportskih susreta koji će se, nadamo se, održavati i dalje, sljedećih godina. Ljudi dobre volje uvijek nađu vremena za prijateljsko druženje.

Z. P. H.

Bjelovarski odjeci kazališta

U srijedu 29. travnja 2009. godine učitelji Aktiva društvene skupine predmeta posjetili su Bjelovar kako bi pogledali predstavu „Razvalit ću te po njušci“ u izvedbi Bjelovarskog kazališta. Tema predstave bila je nasilje među vršnjacima, što se uklapa u stručno i cjeloživotno obrazovanje učitelja koji su gledali predstavu.

Danijela Kostadinović, učiteljica engleskoga jezika

Likovna radionica

U četvrtak 7. svibnja 2009. u MŠ Kloštar Podravski održana je likovna radionica (kolonija) u kojoj je sudjelovalo 15 umjetnika iz Udruge „Kloštraska paleta“ od 8.00 - 14.00 sati. Svi učenici MŠ Kloštar Podravski upoznati su s različitim tehnikama rada nazočnih umjetnika.

Iva Šklebar, učiteljica likovne kulture

PONOSIMO SE NAŠIM UČITELJEM

Nakon što smo saznali da je naš učitelj matematike i fizike osvojio nagradu „Ivana Filipovića“ za 2007., za doprinos u teorijskom i pedagoškom radu u školi, odlučili smo napraviti intervju s njim i saznati nešto više o njemu. I saznali smo puno toga zanimljivog...

N. 1. Kad Vas je počela zanimati fizika i zašto?

V.H. Kad me je počela zanimati fizika, ha... Dok sam je počeo studirati, jer prije me baš i nije previše zanimala. Prije me kemija više zanimala kad sam završio srednju školu.

N. 2. Zašto vas je fizika privukla?

V.H. Fizika me privukla prvenstveno poradi toga jer su to usmjerenje stipendirali i tad sam otišao to studirati.

N. 1. Koju, gdje i kada ste srednju školu upisali?

V.H. Kemijsku školu u Zagrebu, 1978.

N. 2. Koji fakultet?

V.H. Prirodoslovno – matematički fakultet 1982.

N. 1. Prije nego li ste počeli raditi u našoj školi jeste li radili negdje drugdje?

V.H. Radio sam dva mjeseca u Zagrebu, u školi za odrasle gdje sam predavao matematiku.

N. 2. Osim što predajete fiziku i matematiku u našoj školi radite li i u nekoj drugoj školi?

V.H. Predajem na učiteljskom fakultetu u Osijeku, metodiku matematike i u Visokoj školi za menadžment u turizmu i informatici u Virovitici. Tamo predajem i matematiku.

N. 1. Jeste li zadovoljni uvjetima u kojima radite?

V.H. S obzirom na cjelokupne uvjete u školstvu - da. Nije škola baš opremljena, nema kabineta, posebno za fiziku, ali ne žalim se s obzirom na uvjete u cjelokupnom školstvu i državi.

N. 2. Biste li što promijenili?

V.H. Iskreno rečeno dvadeset godina koliko radim - dvadesetdvije naviknuo sam se na ove uvjete da mogu i dalje s tim raditi, ali trebao bi kabinet. Bilo bi dobro da ima svaki učitelj svoju učionicu.

N. 1. Jeste li napisali koju knjigu i planirate li napisati?

V.H. Knjigu, čistu ne, ali desetak članaka imam prijavljenih i objavljenih u našim znanstvenim i stručnim časopisima, inozemnim i izdanja na različitim simpozijima od čega bih napravio knjigu, za sada ne.

N. 2. Jeste li objavljivali svoje radove u nekim časopisima i u kojim?

V.H. Da. U časopisu „Napredak“ su dva rada, u listu „Bjelovarski učitelj“ su dva rada, u ovom „Zborniku radosti“ hrvatskog društva su tri rada.

N. 1. O čemu pišete u tim člancima?

V.H. Članci su o iskustvima u nastavi fizike, precizne fizike, matematike i preporuke ostalima na koji način mogu bolje raditi.

N. 2. Jeste li imali samostalno izlaganje na konferencijama?

V.H. Da. Bilo je tu samostalnih izlaganja, imam tri na domaćim simpozijima fizike, a imam oko dvadeset sam predavanja, mislim na trideset predavanja na raznim aktivima gdje su napravljena samostalna predavanja. To inače ima na internetu, na internetskoj adresi je objavljeno. Na hrvatskom znanstvenom portalu su objavljeni svi radovi i članci. <http://BIB.IRB:HR>.

N. 1. Kojih ustanova ste član?

V.H. Član sam u Hrvatskom pedagoško - fizikalnom zboru, Hrvatskom – fizikalnom društvu, Hrvatskom matematičkom društvu, Europsko-fizikalnom društvu, Svjetskom udruženju inženjera energetike i elektrotehnike. To je ono najvažnije...

N. 2. Jeste li za svoj rad, osim priznanja i zahvala, dobili neku nagradu i koja vam je najdraža?

V.H. To je bila ova zadnja nagrada koja je državna nagrada „Ivan Filipović“ za doprinos u teorijskom i pedagoškom radu koja je dodijeljena za 2007. godinu. To je Državna nagrada hrvatskog Sabora.

N. 1. Je li netko od vaše djece krenuo ili će krenuti vašim putem?

V.H. Za sada nije i mislim da neće, ha ha ha...

N. 2. Koji je vaš savjet za mlade fizičare, kemičare i matematičare?

V.H. Upornost, upornost i dobra volja, ništa posebno, upornost, velika upornost!

N. 1. Što mislite, hoće li gosp. Dario biti dobar učitelj kao i vi?

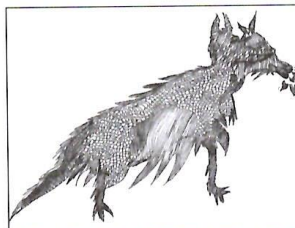
V.H. Sad je na početku, mogao bi biti, ovisi koliko će se dalje truditi, tj. koliko se zalaže.



FUN WITH ENGLISH

When I think about my dad,
I am very sad.
My dad was a very good man
So why did he have to die then?
I don't agree with God's choice
All I want to hear my daddy's
voice.
Why do good people have to go,
I don't know...
Why is that so...
When I think of my favourite
number seven,
I know that my dad thinks about me in heaven.

Valentina Vidojković, 8. c razr.



Tatjana Šajnović, 7. b razr.

Autumn

In the autumn the air gets colder.
Green leaves turn to bright colours.
Then they fall to the ground.

Matea Martinović, 7. a razr.

The Bear Farm

Father Bear, Mother Bear and the Bear children are getting ready for a new day. The Bears are working really hard on their farm. Look at the baby lamb! It is jumping. It is happy. Everyone is happy.

Matea Martinović, 7. a razr.

Spring

My favourite season is spring. It's sunny and warm. I can go out and play in the sun. The birds are singing, the bees are buzzing and the trees are blossoming. You can see flowers everywhere.

Nikolina Cesar, 6. a razr.

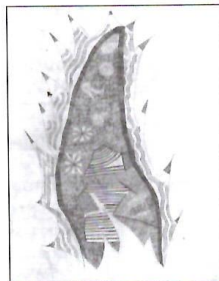
MY FRIEND

She is younger and shorter than me. I like her because she is my best friend. She is great. She loves jumping, dancing, singing,... We love different things. She is thin.

Dora Šandrovčan, 5. a razr.

Teacher: „Why are you late, Joseph?“
Joseph: „Because of a sign down the road.“
Teacher: What does a sign have to do with you being late?“
Joseph: „It said: School ahead – go slow!“

Darija Rešetar, 7. a razr.



Margareta Žeđa, 7. a razr.

Bird

Hello, little bird!
You fly so high.
Come to me and take me
Far away from here.
Please, I know you are so small
But I want to know
What it's like to fly.
I want to see the Sun and the
Moon,
So come for me very soon!

Mateja Golić, 7. a razr.

My boyfriend

My boyfriend is nice and friendly. He has brown hair and brown eyes. He is the best boyfriend in the world. When I see him, my heart beats faster. I am in love with him. We send each other text messages. I'm crazy about him.

Kristina Ivanović, 6. b razr.

THE PLACE WHERE I LIVE

The place in which I live is called Kloštar Podravski. In this beautiful village there is a statue of the Holly Family. The village has a population of one thousand people and does not have a lot of empty houses.

The village has got everything that it needs: a couple of shops, a restaurant and parks and a great fountain. There are a lot of fields and green areas. My street, Pridvorje, is near the center. I love my village.

Renata Hudek, 5. b razr.

My trip to the USA

27th of June; it was Wednesday
I couldn't believe that I'm in the
USA. It was in an airport in America.
We were waiting for our plane to
Florida. We were very tired from the

trip. It was a very exhausting journey for us.
In Florida we visited the space centre. Melvin took
us there. That Space centre is very big and I'm very

happy that I went there. I saw rockets
and space stuff, and it was great. My
dad took a picture with an astronaut.

We went to Disney World the next day.
I saw the parade. It was so nice. I couldn't
believe that I'm in Disney World.

After four days in Florida we went
to Dorothy's home. I met my cousins
there.

My mom and dad went to a baseball
game with my relatives in a long white
limo.

My dad took a picture of Ohio with
his camera when we were in plane. We
were going home.

Lucija Halusek, 8. c razr.

VELIKE MISLI MALE ŠKOLE

„Ljubav je dok nekome pokloniš prsten.“

Barbara

„Dok sem zaljubljen, moram braniti svoju curu jer ju volim.“

Mihael

„Ljubav je dok po noći curi donesem srca na prozor.“

Luka

„Znaš, moreš ti kašljati i dok nisi bolestan, dok ti ode sok u krivu ulicu.“

Joško

„Kupil sam ti krokiće (smokiće).“

Domagoj

„Jesen je dok lišće pada.“

Nino

„Ja znam i u rikverc brojati!“

Josip

„Gle ovoga velikoga purana (životinja- noj).“

Mihael

„Janajviše volim jesti makorune (tjestenina, makaroni).“

David

„Dok ne stignem oprati zube, pojedem si mrkvu jer i ona čisti zube.“

Antun

„Ja sam danas videl maloga krokodila (gušter).“

Antonio

XXX

Valentina: „Ja se lupam po glavi kad nisam pametna.“ (Jako se udari po čelu.)

Učiteljica: „Zašto tako govoriš?“

Valentina: „Eto, šalim se!“

Valentina, 5 god.

XXX

Katja i Josip se igraju „bicikla“, a Ivana ih gleda i onda kaže: „Ljubomorna sam na tebe! Diraš mojega dečka!“

Ivana, 6 god.

XXX

Mateo: „Jel znate koliko je 1x1? Jedan! A kol'ko je 1x2? Dva! A kol'ko je 1x100? Sto! A kol'ko je...“

Luka: „A šuti, molim te, s tem 1x1!“

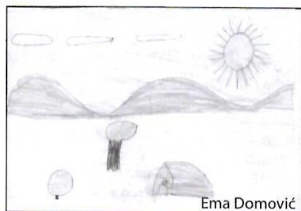
Mateo, 6 god., Luka, 6 god.

XXX

Marko: „E, el ste vi gda pili pivu? Ja jesem – baš mi je dobra! I rakiju mi je dobro piti, i gumišta...“

Josip: „Idemo popevat onu – volim piti, volim piti...“

Mateo, Luka



Ema Domović

Nas otkr

Marko, Valentin, Josip: „Volim piti, volim piti, volim piti i ljubiti...“

Marko, 6 god., Josip, 7 god., Mateo, 6 god., Luka, 6 god., Valentin, 6 god.

XXX

Filip: „Budem se s dečkima igral mesara – budemo mesili pecivo, kruha...“

Filip, 6 god.



Lara Selimber

XXX

Karlo: „Ljubav je dok doneseš nekakvo cvijeće i dok nekomu pokloniš srce i dok nekomu mendoša (naušnicu) pokloniš!“

Karlo, 6 god.

XXX

Antonio: „Kaj vi sve volite jesti? Ja volim jesti betona!“

Matej: „A ja volim jesti cucka!“

Antonio: „Ja volim jesti repa od krave!“

Matej: „A ja ono od čega mišići narastu veliki, aha – mlijeko i kukuruzne pahuljice!“

Lara: „No, kaj vi lupate seboom?!“

Antonio, 5 god., Matej, 5 god., Lara, 5 god.

XXX

Luka: „Jel budemo prijatelji dok narastemo?“

Matija: „Budemo, pa da!“

Luka: „Jel si onda svi budemo kupili sportske aute pa se budemo utrivali?“

Matija: „Ajd može, idemo se utrivati!“

Luka: „Ma čekaj dok narastemo veliki – kak sve brace i seke veliki!“

Antonio: „Da, dok budemo veliki kak jačmen!“

Luka: „Joj, ma kakav jačmen?!“

Luka, 5 god., Matija, 5 god., Antonio, 5 god.



Dorian Karas

XXX

Mateo: „A el ste ti i Josip dečko i cura?“

Ivana: „Pa da, naravno da jesmo!“

Mateo: „Onda se sigurno budete i vjenčali dok narastete?“

Josip: „Ahaaa, budemo...“

Mateo, 6 god., Ivana, 6 god.

XXX

Djeca izrađuju pisanice, a Josip uzvikne: „Pogledajte, moje bude lepše od sejov jajov!“

Josip, 7 god.

S v i j e t m a š t e ,

Znatizeljni vjetar

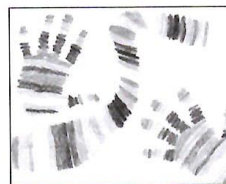
Znatizeljni vjetar putuje po svijetu,
putuje po zimi, putuje po ljetu.
Zaviri u krošnje, zaviri pod lišće,
zaviri kod puža što luta bez kućice.
Pogleda naravno u miševu rupicu,
obavezno pregleda visoku živicu.
Posjeti drvo prezele kruške,
posjeti među povrijeđene njuške.
Pogleda i toplo, zlatno sunce,
nadmaši čak i Dinarske vrhunce.
Putuje sa Savom, razgovara sa Dravom,
otpjeva dvije pjesme
s opernim pjevačem lavom.
A kad prođe dan i spusti se noć,
zaspi u krošnjama,
i sanja kud će sutra poć.
Laura Lončar, 4. razr. PŠ Prugovac



Laura Lončar, 4. razr.
PŠ Prugovac

Zima

Snježni je dan.
U daljini crkva stoji,
a borić snježne dane broji.
Snježić polako sipi,
do mlijeko u kućici kipi.
Snježni je dan,
a pahulje plešu ples radostan.
Snjegović mali dobije po glavi
i uvijek moli da na mjestu stoji.



Petrić Marija, I. r. PŠ Prugovac

4. razr. PŠ Prugovac

JESEN

Jesen je puna šarenih boja.
U jesen šareno srce se skriva,
njoj se raduje čak i gljiva.
Radujem se jeseni čak i ja,
raduje se jeseni šljiva.
U jesen pada lišće,
jesenji dani su hladni.



Mihaela Zvonar, 2.razr.
PŠ Prugovac

Ines Šantek, III. razr. PŠ Prugovac

ZIMSKO JUTRO

Na oknu je procvao ledeni cvijet,
pahulja nježnih promatrao let.
U krošnji starog vjetar je ljut,
u bijelo obučen obližnji je put.
Evo i snješko preko puta
otresa pahulje sa svog kaputa.

Ines Šantek, 3. razr. PŠ Prugovac

PAHULJICE

Bile su jednom vesele pahuljice koje su padale.
Voljele su kad se malena djeca igraju s njima.
Jedan je dječak jako volio snijeg. Rastužio se kad je došlo
ljetu koje je rastopilo snijeg.
Rekao je da će uzeti veliku staklenku i staviti snijeg u nju.
Tada će imati snijeg uvijek blizu sebe.

Marin Radelić, 3. razr. PŠ Prugovac

VISISIBABA

Mala visibaba provirila je iz snijega. Djeca su
joj se jako razveselila. Nisu je htjela trgati.
Visibabu je to razveselilo. Lijepo je počela zvoniti djeci.

MARIJA PETRIĆ 1. razr., PŠ Prugovac

STIŽE NAM PROLJEĆE

21. 3. najdraži dan.
Snijeg se topi, idemo van.
Kratki rukavi,
ptice i mravi
Vrte nam se po glavi.

Ines Šantek, 3.razr. PŠ Prugovac

Proljeće

Za mene je proljeće
najljepše godišnje doba.
Priroda se budi,
veseli su i ljudi.

Jaglac pod brežuljkom
lijepe žute cvjetove ima
i to nam navješćuje
da je prošla zima.

Visibaba nam svoje
cvjetove pruža.
Ona nam je
prava proljetna ruža.

Cica - maca mala
u grmu je propupala.
Ja ću je ubrati,
u crkvu ću je nositi,
na Cvjetnu nedjelju blagosloviti

Ljubičica sramežljivo
ispod lišća viri
i najljepše mirise širi.

Jelena Halapa, 4. razr.
PŠ Prugovac

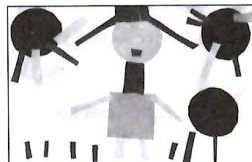
TRATINČICA

Jedna mala tratinčica rasla je na livadi. Mislila je
da je nitko ne voli. Zaspala je, a kad se probudila
sa njom su bile sve njene prijateljice.

Marija Petrić, 1. razr., PŠ Prugovac



Petra Pavunić, I. razr. PŠ Prugovac



Gabriela Španić, I. razr. PŠ Prugovac

Proljeće u ulici

Došlo je proljeće u ulicu. Sve buja i leprša. Na nebu se diglo proljetno sunce. Iznad malene uske ulice kruže
malene i velike ptice koje cvrkuću. I pčele koje zuje vrte se oko košnice gdje prave slasni med. Krošnje drveća
vjetar njiše. Cvijeće pušta svoj bujni miris. Djeca beru visibabe ili šafrane. Visibabe njišu glavama, zvončići
zvone, ljubičice se skrivaju, a jaglac se žuti kao sunce. Došlo je proljeće, glasnici proljeća dali su znak.

Tihana Ban, 4. razr. PŠ Prugovac

Visibabe

Onkraj hiže
v mojem vrtu
znikle su tri,
vidla sem čera
visibabe male.

Donesle su nam proleće

v moje mesto.
Saku veće niknu dve,
onkraj hiže vidim se
belo, belo.
Tihana Ban, 4. razr.
PŠ Prugovac

PŠ

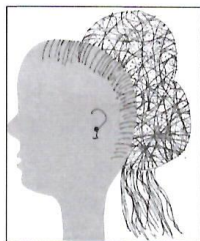
P
R
U
G
O
V
A
C

s m i j e h a , v e s e l j a . . .

OBITELJ

Ja imam mamu, tatu i brata Ivana.
Ivan ima tri i po godine.
Ivan je ponekad malo zločest, a i ja zajedno
s njim. Mi živimo u kući.

MERI FURDIĆ 1. razr., PŠ Prugovac



Valentina Karas, 4. razr.
PŠ Prugovac

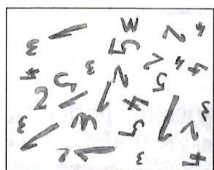
Ptice mala

Leti leti ptice mala
i pozdrave daleko odnesi.
A kad se vratiš ti iz svijeta,
jedan cvijetak mi donesi.

A taj cvjetik neka
crven bude
kao srce moje malo
koje brzo kucat zna.
Jer svaki otkucaj
srca moga
jednom djetetu
želi da sunce veselo sja.

Zato svima cvjetike odnesi
i meni ljubav donesi.
Sunce nek' ti vječno sja
od srca to ti želim ja.

Valentina Karas, 4. razr.
PŠ Prugovac



Meri Furdić, 1. razr. PŠ Prugovac



Kako sam postala kišna kap

Bila sam jednom u moru. Ljuljali su me veliki valovi. Jednom sam sanjala da je užasno
vruće i da sam poletjela....Ali tad su me probudili prijatelji. Tada sam stvarno letjela,
svi moji prijatelji i ja. Jako me bilo strah što se sa mnom događa. Mi smo se pretvarali u
oblak. Na Zemlju smo se vratili kao kapi. Ali ne u more u kojem smo bili, nego u hrvatsko
more, mislim da se zove Jadransko.... I danas još tamo živim.

Helena Rukelj, 4. razr. PŠ Prugovac

Dijete u mom tati

Dijete u mom tati je veliko i zabavno. On ga pokazuje time što se sa mnom igra. A
stvarno to pokazuje i kad se igra u pijesku sa mojim bratom koji ima tri godine. Igrao
je nogomet sa mnom i igrao se skrivača. Volio bih da kod kuće ne bude zločest, a na
poslu da bude najozbiljniji što može.

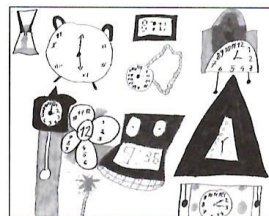
Takvog ja tatu volim, takvoga ga hoću i želim, jer je on najbolji tata na cijelom
svijetu.

Franjo Grgičin, 4. razr. PŠ Prugovac

NAJDRAŽA ŽIVOTINJA

Moja najdraža životinja je pas. Kad izađem iz kuće uvijek
skače na mene, a kad netko prolazi
cestom, obavezno zalaje. Često istrči na cestu, ali me nije
strah da će ga pogaziti auto.
On je dobar i pametan pas.

Antonio Belec, 2. razr. PŠ Prugovac



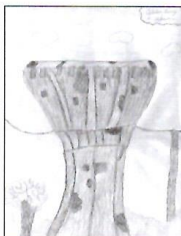
Petra Keljar, 2. razr. PŠ Prugovac

Kako osvojiti srce?

Jednom davno, dok su se još događala čuda, jedan je jež zavolio ježicu. Jedini problem bio je u
tome što je ježica mislila da je jež prenizak. Jednom dok se ježić šetao šumom, naiđe na vilu koja
mu dade sedam oraha koji ispunjavaju želje. On joj je bio jako, jako zahvalan. Otrči jež ježici i
upita ju bi li ga zavoljela da je višiji. Ježica odgovori da bi. On otrči u dvorište i poželi postati
žirafa. »Svidam li ti se takav?«, upita jež ježicu. »Sve je super, samo ti je predugačak vrat.», od-
govori mu ona. On se zamisli. Ježica se pokupi u svoju gljivu-kuću, a jež - žirafa stane razmišljati.
Sjetio se deve. Deva je visoka, a nema dugačak vrat. Razbije drugi orah i postane deva. Pozove
ježicu i upita ju da li joj je sada dobar. »Ne sviđa mi se tvoja grba!«, odgovori ona i povuče
se. Tada jež poželi postati ovca i razbije treći orah. »Ne sviđa mi se tvoja vuna.», reče ovaj put
ježica. Onda je postao krava. Ovaj put višak su bili rogovi. Još je postao svinja i lisica, ali nije
osvojio njeno srce. Sedmi orah odlučio je potrošiti na to da opet postane jež. Okrene se i pode
kući....Ali odjednom začuje ježicu kako govori: »Ostani takav, takav mi se sviđaš.« On potrči i
zagrlji ježicu. Nisu im smetale bodlje.

PORUKA: Ne mijenjaj se zbog drugih, najljepši si onakav kakav jesi.

Laura Lončar, 4. razr. PŠ Prugovac



Tihana Ban, 4. razr. PŠ Prugovac



Kad sam zaljubljen

Kad sam zaljubljen,
svijet je izgubljen.
Ne znam što ću,
ne spavam noću.

Hoću joj prići,
ali kako to postići?

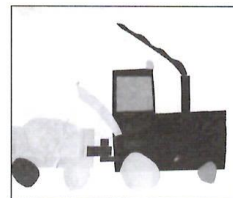
Smišljam način kako da je zavedem,
ali ipak to ne izvedem.
Onkraj hiže vidim se.
Kad sam zaljubljen,
svijet je izgubljen.

Mucam jako
i ne znam dalje kako.

Manuel Treščec, 4. razr.
PŠ Prugovac

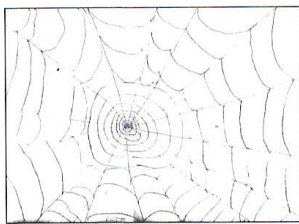


Tihana Ban, 4. razr. PŠ Prugovac



Domagoj Đod, 1. razr. PŠ Prugovac

ŠETNJA KROZ



Leonardo Radelić, 1. razr., PŠ Kozarevac

JESEN U NAŠEM SELU

Jesen je stigla vlakom. Zaustavila se na mojem brijegu. Iz vlaka je izvadila kist i boje. Mamine je ruže obojila bijelom i žutom bojom. Djedove je jabuke obojila u zeleno, žuto i crveno. Grožđe u tatinom vinogradu obojila je ljubičastom, zelenom i crvenom bojom. A onda je jesen otišla u grad Zagreb. Tada je došla zima i sve šarene boje je pokrila. I sve je postalo bijelo.

Dora Karas, 2. razr. PŠ Kozarevac

NA ZALEĐENOM JEZERU

Jednog zimskog jutra bilo je jako hladno. Srna po imenu Sunčica probudila se i pošla na jezero da se napije vode. Kada je stigla do jezera, zaplakala je. Vode nije bilo. Nekamo je nestala. Upravo je tada naišao dabar i ugledao uplakanu Sunčicu.

„Sunčice, što je?“ – upitao je dabar.

„Nestalo je jezero!“ – odgovori srna.

„Nije, samo se smrznulo.“ – pouči je dabar.

„A što to znači?“ – upita srna zbunjeno.

„To znači da je na jezeru led!“

„Dobro, a hoće li on nestati?“

„Naravno.“

Prošlo je nekoliko dana, ali led se nije otopio.

To je već bilo zabrinjavajuće.

Životinje su okupile životinjski odbor.

Složili su se da moraju zajednički razbiti led, ali su naišle na novi problem – nisu imale alat.

A onda se odjednom pojavilo sunce i brzo otopilo led!

Srna je bila sretna, napila se vode i otrčala natrag u šumicu!

Patrik Škec, 3. razr. PŠ Kozarevac

ZIMA U MOJOJ ULICI

Jednoga jutra, kad sam ustao i krenuo u školu, iznenadilo me nešto bijelo. Protrljao sam oči i ugledao svoju ulicu pod snijegom. Snijeg je pokrio sve kuće i cestu. Toga je dana moja ulica bila lijepa i prepuna dječjeg veselja. Htio bih da moja ulica uvijek bude tako vesela, bijela, čista i prepuna djece.

Danijel Štukar, 2. razr. PŠ Kozarevac



Robert Škafar, 1. razr., PŠ Kozarevac

VISIBABA

VISIBABA JE BIJELA.

VISIBABA IMA TANKU I

ZELENU STABLIJKU.

VISIBABA GLEDA PREMA ZEMLJI.

VISIBABA RASTE U ŠUMI.

Robert Škafar, 1. razr. PŠ Kozarevac



Valentino Radelić, 1. razr., PŠ Kozarevac

LEDENA

Ja volim dok je hladno,
nebo sve smeđe,
ja volim dok
zebe do kostiju.
Ja volim cvijeće,
al' ne crveno i žuto,
više volim dok je uvenuto.

Ovo je moja pjesma ledena.

Andela Dent, 3. razr. PŠ Kozarevac

VJESNICI PROLJEĆA

Stigao je 21. ožujak. Procvale su visibabe balerine, potom jaglaci svirači, ljubičice ljepotice i cice – mace pjevačice.

Tad se visibaba dosjeti i reče: „Hej, djevojke i mladići, hajdemo zaplesati čardaš!“ Uhvate se visibabe i ljubičice i zaplešu, jaglaci zasviraju, a cice – mace zapjevaju. Mogao se osjetiti miris proljeća.

Dora Karas, 2. razr. PŠ Kozarevac

GODIŠNJA DOBA



Danijel Bereknjaj - Mohorko, 1. razr., PŠ Kozarevac

KRALJICA JESENI

U raskošnoj haljini,
ispletenoj od najljepših listova,
crvenih, narančastih i žutih boja,
nošena na krilima vjetra i
s kistom u ruci, stigla je jesen.

Katarina Jančić, 4. razr. PŠ Kozarevac



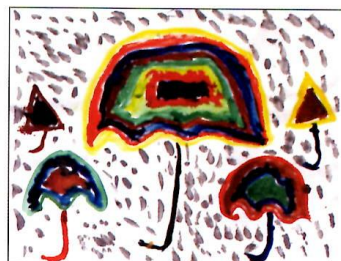
Manuel Jovanović, 4. razr., PŠ Kozarevac



Katarina Varga 1. razr., PŠ Kozarevac



Mateo Mihaljević 1. razr., PŠ Kozarevac



Anamaria Škafar 1. razr., PŠ Kozarevac

ZIMSKI PRAZNICI

Praznici su prošli,
škola je došla.
Čeka nas učenje,
zbrajanje, oduzimanje,
dijeljenje i puta.
A hrvatski?
Čeka nas lektira
i lijepe čitanke sa velikim
štivom po dvije, tri i četiri
strane.
OJA, JA, JA, OJA, JA, JA!
JOJ!!!

Dora Karas, 2. razr. PŠ Kozarevac



ZIMA

SNIJEG PADA,
ZIMA JE JAKO.
JA SE SANJKAM.
JA SE VOLIM
SANJKATI
PUNO.
Andrea Radelić, 1. razr.
PŠ Kozarevac



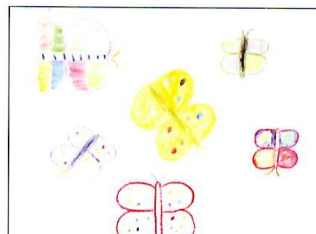
Anamaria Škafar 3. razr., PŠ Kozarevac



Andela Dent 3. razr., PŠ Kozarevac



Željka Turopolec 3. razr., PŠ Kozarevac



Antun Imbrišić 4. razr., PŠ Kozarevac

PŠ
K
O
Z
A
R
E
V
A
C

N A Š I O S M A Š I - N E K A



XXX

Već od prvog razreda znali smo da se nešto loše sprema. Svi smo plakali, plakali jako kao i generacija prije nas, ali oni koji nisu plakali, a nas su vidjeli da plaćemo, nisu uspjeli pobjeći na vrijeme, kao da to uopće nije bio znak. Halo, itekakav je to znak bio! Od tada su počele strašne muke. Opet ne znaš geometriju ili gramatiku, a mi smo samo gledali i mislili: „Ha, o čemu ovaj? Kaj je to?“ A s vremenom smo i to naučili. Drugi razred je bio gori. Učiteljica iz matematike rekla bi: „Opet ne znamo tablicu množenja i dijeljenja, sad ću ja nazvati vaše mame!“ To je bilo grozno, pravo štrebanje matematike. Peti razred – raspad sistema, novi učenici, novi učitelji: „Više se prema vama nećemo odnositi kao prema balavcima!“ To je bila rečenica našeg najboljeg učitelja. Svi uplašeni, zabrinuti, znojnih dlanova, čekali smo taj znak dugo i pomislili da će biti lakše, ali to je bila prevara. Štreberaj se vratio sa nominativom i genitivom i ostalim padežima, s geometrijom i razlomcima i s još bezbroj naslova novog gradiva. Sve smo to morali strpati u svoje lijepe glavice, a drugi bi dan dolazili bez pola pribora ili pola naučenog gradiva. Činilo nam se sve lagano. Evo nas i u osmome razredu. Sve je teže. Veselja ima i previše, ali nas ipak nešto muči, muči nas to jer ne znamo kako ćemo bez naših predivnih učitelja i bez predivne škole u kojoj nam je cijelo djetinjstvo.

„Dragi učitelji, hvala svima vama za sve što ste nas naučili i što ste nam puno toga pokazali i savetovali nam, hvala vam što ste nas naučili kako odrasti i kako se ponašati prema ljudima.

Hvala vam od srca, nikada vam to nećemo zaboraviti!“

Lucija Krupski, 8. a razr.

Svatko od nas je poseban

Svatko od nas nešto muti,
Dragica stalno šuti.
Maja je veseljak pravi,
Anamarija zato ima sve u glavi.
Tomislav sve zabavlja,
a Dajana svima zamke postavlja.
Maja dečke lovi, a zbog toga
Keljara glava boli.
Tina uvijek kečke nosi, zato ju
Antonio za poljubac prosi.
Jurička zbija šale na sve strane,
dok Špoljar preživljava dane.
Fundićeva još uvijek ima pet,
ali Ani-Mariji je propao cijeli svijet.
Klara je pametna ko' Tesla,
zato Galjerova ne zna.
Mihalic sve prosi za žvaku,
dok Fajko oponaša svoju baku.
Nikola u kutu muhe broji,
zato Ines ko' manekenka stoji.
Lucija stalno nekaj prigovara, a
Rukeljinim idejama nema kraja
naša razrednica Zvezdana najbolja je,
jer uvijek misli na nas sve!!
Dajana Debeljak i Antonia Rukelj, 8. a razr.

Moj 8. b



Ž I V E V J E Č N O !

Moj razred je 8. b i ja sam jedna od nas sedamnaest. Poznati smo po stvaranju nereda, ali ne i po dobrom učenju. Da bismo se bolje predstavili, počinjem prvo s curama. Tea je tiha i dobra, Zdravkica je uvijek vesela, Anamarija je marljiva i uvijek spremna pomoći kao i Petra. Mateja je jako dobra prijateljica i voli se sa svima družiti. Ivana uvijek ispuni sve što joj je zadano, kao i Terezija. Adrijana je veseljak pravi, kao i Andreja, dok su Dragana i Tihana drage i tihe, što možemo zaključiti po njihovim imenima. A sada dečki... Joj... Petar, Matija, Mario, Vedran i Gabriel. Oni su naše „zlato“, pošto ih ima samo pet, mi cure moramo ih čuvati, iako to katkad dobro ne završi. Bez njih naši dani provedeni u školi, ne bi bili zanimljivi. Kad god nekom nešto zapne, oni su tu kao i cure i uvijek pomažu. I... „šećer na kraju“, naš razrednik, učitelj hrvatskog jezika, Božo Čulo. On je najbolji razrednik jer trpi sve naše ispade i male nestašluke. Mi mu često ne pokazujemo da je najbolji i zanemarujemo ga. To bi bio moj 8. b. Jako sam ponosna što sam dio njega i ne bih ga nikad mijenjala. Iako se ubrzo rastajemo, nadam se da ćemo svi ostati prijatelji i biti uvijek na neki način povezani.

Vinka Rodak, 8. b razr.

Naš legendarni maturalc

10,9,8,7,6,5,4,3,...2...1... i napokon smo krenuli na maturalc!

Svi smo nestrpljivo i željno iščekivali naše maturarno putovanje. Konačno je došao i taj povijesni trenutak! U nedjelju 22. lipnja 2008. nekoliko minuta prije ponoći krenuli smo u našu dugo očekivanu pustolovinu. Putovanje je bilo zanimljivo. Stali smo u Omišu odakle smo se vozili brodicama rijekom Cetinom, a u Splitu, gdje smo razgledavali stari dio grada i prošetali rivom, ukrkali smo se na trajekt koji nas je vodio do našeg konačnog odredišta - Stari Grad na otoku Hvaru.

Prekrasna plaža, toplo more, sjajno društvo, najbolji učitelji, zabavni večernji izlasci – to su samo neke od mnogih stvari koje su učinile naš maturalc savršenim! Svaki trenutak bio je ispunjen veseljem. Nismo ni trepnuli okom, a već je prošlo tih šest sjajnih dana i morali smo krenuti kući. Svi smo bili tužni što je naš maturalc već završio, ali nikad nećemo zaboraviti sve one prekrasne trenutke provedene u romantičnom i jedinstvenom Starom Gradu, sve nove prijatelje i zauvijek će nam ostati lijepa sjećanja na naš legendarni maturalc u našim srcima.

Lucija Puača i Petra Troha, 8. c razr.

LICE (I NALIČJE) VIII. c

Uvijek je pristojan bio naš Bratko,
a našeg Rondu volio je svatko.
Andrea je uvijek sve predmete znala,
a Marina je često po dućanima hodala.
Nina je tiha bila,
a Karka je uvijek šalabahtere ispod klupe krila.
Halusekova je u Ameriku putovala,
a Tonka je velike sendviče kupovala.
Ivek je nogomet igrati znao,
a Čapici je učitelj dobre ocjene dao.
Božana je za ples imala dara,
a sve triput pita naša Sara.
Palaićeva je na svom mjestu sjedila,
dok je Veky sve okolo nasmijavala.
Lucija je bila naša sveznalica,
a Ančica uvijek nasmijanog lica.
U plesu je rasturala Adriana,
a na satu je spavala Rusanova Ana.
Renato je u duši dobar bio,
a Ružman je sve zadatke iz matematike riješio.
Škriljakova bi za nogomet život dala,
a dobrog Šokca učiteljica je pohvaljivala.
Kris je bio prvi za gluposti,
a Petra je otkrivala svoje sposobnosti.
U društvu s Markom uvijek se moglo nasmijati,
dok je Martina znala lijepo pričati.
Za ludiranje Valentina je bila djevojčica prava,
a dr. Chupa pod hrvatskim šale stvara.
Uvijek pametuje naš Zebica,
a najbolja je naša razrednica.
8. c razr.



Naš odjek

STRIP

ZAŠTO JE ZAPALJENA MOSKVA



Antonia Fumdič,
8.2

. . . TAJ DIVNI ŠARENI SVIJET . . .

MOJ SVIJET...

Moj svijet je najljepši svijet.
Moj svijet je moja Hrvatska.
Hrvatska je moja domovina
zato jer sam se u njoj rodio.
Ona ima puno lijepih šuma i
brežuljaka.

Volim svoju domovinu
jer u njoj ima dobrih i
plemenitih ljudi koji vole
pomagati u nevolji.

To je moj cijeli svijet.

Mihael Janković, 2. razr.,
PŠ Suha Katalena



Tea Pečanac, 1. razr., PŠ Suha Katalena



Leo Švarbić, 1. razr., PŠ Suha Katalena

ZIMA U MOJOJ ULICI

Počela je zima. U mojoj ulici sve se promijenilo. Sve je tiho i pusto
poput šume. Djeca su u svojim kućama. Počeo je padati snijeg. Djeca se
vesele jer će raditi snjegovića, sanjkati
se i grudati se sa snijegom. Kuće su
također bijele poput snjegovića.
Seljaci čiste ulicu i svoja dvorišta
lopatama za snijeg. Ulica je pusta,
na njoj nema djece. Svi su u svojim
domovima. Nema cvijeća niti sunca.
Sve je tiho, bijelo i uspavano. Zima u
mojoj ulici je lijepa, ali pusta.

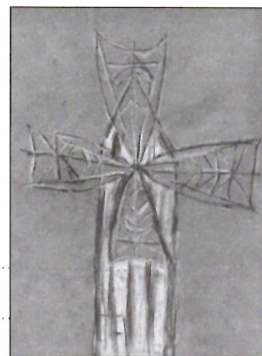
Petra Požgaj, 4. razr., PŠ Suha Katalena

Tomislav Špoljarić, 3. razr.
PŠ Suha Katalena

MOJA DOMOVINA

Moja domovina je
najljepša na svijetu
i na cijelom planetu.
U Hrvatskoj su hrabri ljudi,
vrijednih ruku i dobre čudi.
Hrvatska je bila kraljevina,
slavnih ljudi domovina.
U srcu imam Hrvatsku,
svoju dragu domovinu.

Marina Horvat, 4. razr.,
PŠ Suha Katalena



PRAVDA U MOJOJ KUĆI

Pravda postoji i u mojoj kući. Svi u kući pričaju o istoj pravdi, osim moje
bake. Baka ponekad govori pravedno, a nekad i ne. Nekad i ja nisam
pravedan, iako znam koliko je to važno. U mojoj
kući su mama i tata najpravedniji jer oni uvijek
znaju što je dobro, a što nije. Lijepo je i dobro
biti pravedan jer samo tako možeš imati svoje
najdraže prijatelje koji ti uvijek pomognu.
Zato i mi, djeca i svi ljudi, trebamo uvijek biti
pravedni.

Tomislav Špoljarić, 3. razr., PŠ Suha Katalena



Marija Šolinić, IV. razr., PŠ Suha Katalena

SREĆA

Sreća je svuda oko nas. Ona nas prati i kad
je ne vidimo. Za mene je sreća prijateljstvo,
ljubav i zdravlje mojih roditelja. Kad sam sretna, sreća se vidi na mom
licu. Oči mi sjaje kao dva dragulja, a usne se savinu u osmijeh. Sretna
sam i kad mi netko nešto daruje, iako je veća sreća ljubav i zdravlje.
Nisam sretna ako sam sama kod kuće, ali kad su sa mnom moji ukućani,
dijelim sreću sa svima. Neki misle da je sreća novac, ali što će nam novac
ako ga nemamo s kim podijeliti. Sreću moramo dijeliti jer samo ako je
podijelimo s drugima možemo biti sretni.

Petra Požgaj, 4. razr., PŠ Suha Katalena

LJUBAV

Svi koji žive zajedno
se vole.
Kuća voli svoja vrata
i pozore.
Ona voli svoj crijep.
Čovjek voli svoju kuću.
Oblak voli svoje sunce i kišu.
Voli svoj snijeg i vjetar.
Munja voli svoj oblak i tuču.
Svi koji žive zajedno se vole.
Drvo voli svoje stablo i koru.
Ono voli svoje pupove
iz kojih nastaje list.
Djevojčica voli jabuku.

Ivan Presečan, 2. razr.,
PŠ Suha Katalena

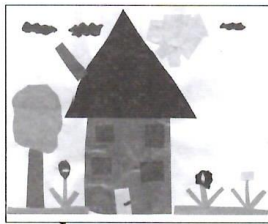


Marina Horvat, IV. razr., PŠ Suha Katalena

LEPA MOJA PODRAVINA

Lepa moja Podravina, kak si mi draga, v tebi ja delam kaj hoću. Dok dojde jesen ja z obitelji berem grozdeke bele i crlene. V tebi puno cvetja i šuma ima. Kakva god bila, ti si meni mila. V tebi sam se ja rodila i v tebi bum za navek živila.

Romina Šegrt, 3. razr.,
PŠ Podravske Sesvete



Paulina Posavec, II. razr.,
PŠ Podravske Sesvete

Oblaci iznad grada

Jednog lijepog dana šetao sam gradom. Vidio sam sive oblake kako se vesele kiši, šarene kuće, visoke zgrade, šarene borove i zeleni dim iz tvornice. Zamislio sam da sam bar oblak da mogu mijenjati boju, donositi ljudima kišu za bogata polja i prati im kuće, zalijevati biljke i omogućiti veći rast borova da me mogu škakljati. Pokušao sam biti dim koji izlazi iz industrije. I postao sam dim, ali sam se sjetio da ću onda zagađivati okoliš i ljudi će biti ljutiti. Na kraju sam se sjetio da je najbolje biti ono što jesi i živjeti svoj život.

Krunoslav Matočec, 4. razr., PŠ Podravske Sesvete

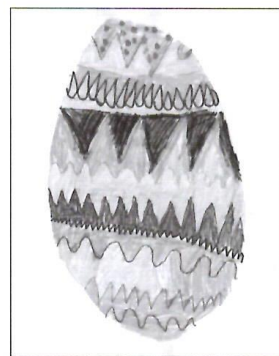
MOJE SELO

Moje selo se zove Podravske Sesvete. Smjestilo se pored najljepše rijeke Drave. U njemu ima svega. Ima trgovine, pekara, mlin, park, pa čak i jedan mali muzej. U njemu žive marljivi ljudi. Ja živim u ulici Mihovila Pavleka Miškine 30. Meni je to najljepša ulica u selu. Volim to svoje selo malo i sretan sam što živim na selu i što sam seljak. Kad bih morao birati opet bih izabrao živjeti u Podravskim Sesvetama.

Dario Pintarek, 3. razr.
PŠ Podravske Sesvete



Marta Rep, PŠ Podravske Sesvete



Domagoj Sitek, PŠ Podravske Sesvete

POGLED S MOG PROZORA

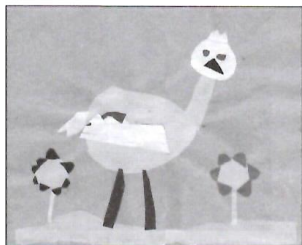
Kada gledam s prozora moje sobe, vidim seosku cestu, a pokraj ceste je bijela kućica sa crvenim krovom. U toj kućici živi jedna stara baka. Iza kuće je voćnjak u kojem pjevaju ptice. Pokraj voćnjaka je polje s djetelinom. U daljini vidim gustu šumu koja sakriva rijeku Dravu. Moj pogled s prozora je baš lijep.

Emilija Kovač, 3. razr.
PŠ Podravske Sesvete

PROLJEĆE

U moje dvorište ušuljalo se proljeće. Donijelo je sjajno sunce i zazelenilo travu. I stabla su sve zelenija i zelenija. Cvijeće je počelo cvjetati. Ljubičice su se probudile i raširile svoje latice. Proljeće je došlo u sva dvorišta i razveselilo djecu. Proljeće donosi rascvjetano cvijeće i puno sreće.

Marta Rep, 2. razr., PŠ Podravske Sesvete



Ana Sitek, 2. razr.,
PŠ Podravske Sesvete

Putovanje lista

Hrastov list se više nije žalio, imao je savršen život dug. Listajući stranice knjige, krenuo je na put, proputovao je svijet u osamdeset dana. Plovio je morima, gusarskim brodovima preko oceana. Tješio je Hlapića na sto strana i jurio motorom skoro cijelog dana. Vozio se vlakom na mnogo strana, s Matom Lovrakom do njegova stana. I tako je hrastov list bio istrošen i žut, ali skoro svakog dana kretao je na novi put.

Marijana Rep, 4. razr.
PŠ Podravske Sesvete

U KOČIJI SVETOG NIKOLE

Jedne noći kad sam bio budan Nikola je došao po mene i letjeli smo svijetom. Pomagao sam mu bacati darove dobroj djeci. Odjednom sam umjesto dara bacio van iz kočije Krampusa. Djeca su vrištala od smijeha jer sam izbacio zločestog Krampusa. Njemu tamo ionako nije bilo mjesto. Bilo je jako uzbudljivo!

Nisu samo djeca dobila darove, dobio sam i ja jedan koji sam poželio prošle godine. Poželio sam upravo to da letim s njim u kočiji. Zna li kako je pomagati svetome Nikoli?...?

Možda i vi doživite takvo nešto, ali to morate zaslužiti i biti jaaaakooooo dobri.

Petar Troha, 3. razr., PŠ Podravske Sesvete

Nas odtjek

NA KRILIMA MAŠTE

I. - IV.

ŠTO JE LJUBAV

Ljubav je srce koje te nosi
u svijet ljepote k dobroj osi.
Ljubav je cvijet šarenih boja,
jedna boja od tih je moja.
Ljubav je kad nekog voliš,
pa mu se za ljubav moliš.

Katarina Dergez, 4. razr.,
PŠ Podravske Sesvete

CVJETNA LJUBAV

Lijepo šareno cvijeće,
Cvjetalo je od sreće.

Bile su to male ruže,
Stanovnike su imale
«puže».

Taj mali puž sivac,
Za ljubav je bio krivac.

Puž pužici gleda lice,
Pjevaju im vesele ptice.

Boja ruže se ne briše,
Jer puž pužicu voli sve više.
Ivana Rusan, 3. razr.
PŠ Podravske Sesvete

Pekara „Šučur – Bućur“

Pekara moja neobična je malo,
u njoj je sve naopako stalo.
Peć moja napravljena je od drva
i u njoj se peče tepsija prva.
Kruh male ruke rade,
ali samo od čokolade.
Peciva su jako fina,
mijese se od vina.
Pekarčići moji jako su vrijedni
i uvijek su jako uredni.
Od želea peciva se mijese,
brašno je od karamel smjese.
Pekara uvijek vrijedno radi,
da se svatko malo osladi.
Tako to ide svakoga dana,
ali pazite, moja je pekara od
porculana.

Marijana Rep, 4. razr.
PŠ Podravske Sesvete

POŠTAR

Poštar ima veliku torbu, on je jako vrijedan.
U torbi nosi pisma, pakete, različite račune i
upozorenja za nekoga. Vozu se kad je lijepo vrijeme
na biciklu, a kad je ružno - na motoru ili u autu. Kad
stigne večer, on je jako umoran i odlazi kući.

Veronika Miloš, 2. razr., PŠ Podravske Sesvete

ORMAR

Ormar se nalazi u desnom kutu naše učionice. On
je napravljen od drveta i dosta je visok. Vrata su mu
drvena i ukrašena metalnim drškama. On je smeđe
boje. Taj ormar služi za školski pribor. Na policama
su mape, kolaži, naši ispiti i likovne kutije. O njegovoj
urednosti i čistoći brine se naša učiteljica.

Ivan Dolček, 2. razr., PŠ Podravske Sesvete

Naš odjek

BAJKA O LJUBAVI

Bio jedan zec, koji je jako volio pticu grlicu. Ta ptica mu je uvijek pjevala pod prozorom.
Zec se uvijek rasplakao od sreće. Ptica mu je prvog dana rekla: „Dobar dan, dragi zeče!“
Drugi dan opet se vrati grlica. Zec je rekao da ju jako voli. Za Valentinovo joj je poklonio
cvijet i čokoladu.

Veronika Miloš, 2. razr., PŠ Podravske Sesvete

MOJA LJUBAV

Moja ljubav je jedna cura plava,
Od nje me jako boli glava.

Cvijet sam joj poklonio
I još sam je zagrlio.

Ona je vesela bila,
Pa me pjesmom zadržala.

Jako je pametna i lijepa djevojčica,
Ja je volim i ona je me srećica.

Petar Troha, 3. razr.,
PŠ Podravske Sesvete

Moja bajka

Bila je nekoć jedna pčela, koja je od nula
do dvadesetčetiri sata radila u košnici u
preradi meda. Cijeli je život sanjala da ima
malu kožnu jaknu i da dostavlja pelud u
košnicu.

Jednoga je dana pitala zapovjednika
dostavljačkih jedinica da i on bude jedna
od njih. Zapovjednik joj je rekao da će ju
primiti dok nabave nove kacige i kožne
jakne. Pčela je bila presretna. Odmah
je otrčala kući i rekla roditeljima da će
uskoro raditi u dostavi peludi. Sljedeći
dan, dok se pripremala za svoj novi posao,
napravila si je „cool“ frizuru i sjela u svoj
auto na med te se odvezla do svog novog
posla.

Pčela je predobro radila svoj posao
u dostavi peludi, pa je dobila odličje
od matice. Bila je prezadovoljna svojim
poslom i čak ga je radila u slobodno
vrijeme.

Ivan – Blaž Pavlović, 4. c razr.

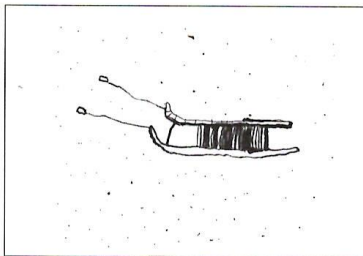
Pekar

Pekar radi osam sati
i svaki kruh mora oblikovati.
Pekarnica je lijepo mjesto,
a pekar u njoj mijesi tijesto.

Pekar voli svoj posao
na kojem je „šef“ postao.
Stvarno naporno radi,
da što više novca zaradi.

Pekaru je jako vruće,
da bi mi imali kruh kod kuće.

Ivana Birovčec, 4. c razr.
PŠ Podravske Sesvete



Martin Bogdan, 2. razr., PŠ Podravske Sesvete



Ivana Tudić, 2. razr., PŠ Podravske Sesvete



David Međurečan, 2. razr.,
PŠ Podravske Sesvete

Svoj zavičaj u sebi nosim

Taj predivni kraj prepun cvijeća i pčela što sišu sokove, taj šum lišća među hrastovim granama, to vijuganje proljetnog povjetarca što mi prolazi kroz kosu kao da mi je netko dira, to je moj prekrasni zavičaj. Svaki dan, svaki sat, svaka minuta prolazi kao tiha rijeka i sve se više bojim odlaska iz svoga zavičaja. Kakva me budućnost čeka? Hoću li ikada više vidjeti svoj rodni kraj? Bojim se, bojim se da neću. No, kamo god pošla, uvijek ću u sebi nositi taj dragi miris svoga rodnog kraja, cvrkut ptica, lavež pasa, to predivno sjajno sunce čije mi zrake miluju lice. Kapljice rose padaju na tlo, zvono odzvanja podne, a ja krećem u proljetnu šetnju. More, iako daleko, čuje moje osjećaje, moj glas koji skoro da ne vrisne od sreće. Želim poletjeti, želim biti slobodna, biti bez obaveza, želim se izgubiti, biti okružena tom ljepotom i nikada se više susretati s problemima. Uživam još u svom prekrasnom zavičaju sve dok me sudbina ne odnese u nepoznato.

Adriana Rusan, 8. c razr.

Što me čini sretnom

Mene čini sretnom moja mama kada je dobre volje i moja prijateljica kad mi se slatko smije. Sretna sam kad dobijem dobru ocjenu i gledam neki zanimljiv film, kada sanjam lijep san i kad maštam o nekom dečku. Mene čini sretnom kada vidim plavo more, galebove što lete i brodove koji mirno plove. Vesela sam kad putujem vlakom k svojoj teti i kad ugledam velike zgrade u Zagrebu. Sretna sam zbog toplog sunca koje još grije i drveća što ga jesenji vjetar njiše. Vesela sam kad se probudim sretna i kad radim ono što želim. Sretna sam i kad mi moja baka priča stare priče te kad mi govori o svom zanimljivom životu. Usrećuje me kad noću na nebu ugledam sjajne zvijezde kako sjaje i mjesec koji blista. Sretna sam kad me netko ugodno iznenadi. Usrećuje me sve što je lijepo i dobro.

Veronika Birovčec, 7. c razr.

Dajana Debeljak, 8. a razr.,
PŠ Podravske Sesvete**Mama**

Ti si, mama, najljepši cvijet i volim te više nego cijeli svijet. Tvoje su ruke nježne kao svila, ti si za mene prava vila. Oči su ti kao iz bajke, takve nemaju druge majke. Ti si, mama, najbolja na svijetu, ni za što te ne bih dala jer si meni vrjednija od čistog zlata.

Nikolina Derežić, 8. c razr.

Majka

Moja majka na mene dobro pazi, a s mojim problemima se nekako snalazi.

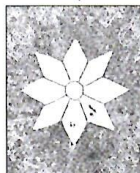
Ona uvijek razveseli srce moje, iako ima i probleme svoje.

Ja je volim najviše na svijetu. Takve ljubavi nema na cijelom planetu.

Majko moja draga, voliš me i paziš. Kada sam bolesna, ti me uvijek maziš.

Ja ti iskreno želim i znaj da te nikada

Valentina Vidojković, 8. c razr.



Antonia Fundić, 8.a

Što je sreća

Kada pogledamo današnji svijet, možemo vidjeti da ljudi nisu ni sa čim zadovoljni. Imaju mnogo toga, mnoge skupocjene stvari i dobiju što god požele, ali ipak nisu sretni. Pitate se – zašto? Zato što bogatstvo ne ispunjava čovjeka, već ga ispunjavaju male stvari, no mnogi to ne razumiju. Prijateljstvo, ljubav, mir, radost, dobrota, to je sreća u životu, naravno i u mom životu. Imam mnogo prijateljica koje mi uvijek pomažu, daju mnoge savjete i to me čini sretnom. Ne volim kada su ljudi mrzovoljni, kada su sebični i nije ih briga ni za koga, a onda kažu da nitko ne misli na njih i nikada nisu sretni, naravno da nisu jer ne znaju živjeti ovim prekrasnim životom. Ne znaju biti radosni i pomagati drugima, jednostavno ni u čemu ne pronalaze sreću. To je jako žalosno. Željela bih da svi ljudi na ovome svijetu budu radosni, da svakoga dana možemo vidjeti osmijehe na svim licima te da svi žive u sreći i miru, a nadam se da će se to jednoga dana i ostvariti.

Petra Troha, 8. c razr.

Što mi znači prijateljstvo

Meni prijateljstvo mnogo znači. Imam puno prijatelja i prijateljica. Drago mi je što se sa svima njima mogu družiti i razgovarati. Neki nemaju prijatelje, a ja nemam - neprijatelje. Meni je prijateljstvo jako važno i ono je lijepo i dobro. Imam puno prijatelja u svom razredu. Ja se sa svima dobro slažem, bez obzira je li netko bogat ili siromašan. S prijateljima nešto podijelim, družim se, razgovaram. Volim imati puno prijatelja i prijateljica jer oni su moje bogatstvo. Nadam se da ću ih još puno steći i da ću ih još dugo imati.

Leonarda Stefec, 5. d razr.

Moje nade, želje i snovi

Svi mi imamo neki cilj u životu. To je kao trčanje. Počneš od starta i svim snagama se trudiš doći do cilja, samo treba biti uporan, stvarno to željeti, sanjati i nadati se, a znamo da nada umire zadnja.

Ples. To je nešto što mene ispunjava, oduševljava, čini sretnom i hiperaktivnom. Ples je moj san! Željela bih voditi „Hip-hop“, ali ne bilo gdje, već u New York-u! Recite da sam luda, ali volim napućena, glasna i velika mjesta, volim njujorške ulice.

To je moj san: plesati na ulicama New Yorka! Taj način na koji se okreću, vrte, to je nešto posebno, nešto što ne može svatko i treba uložiti puno truda jer je potrebno samo nekoliko minuta ili sekunda da se umoriš. Prema glazbi i plesu osjećam nešto posebno. U nekim trenucima mi je ples važniji od svega. Dok plešem, zaboravim na sve probleme i brige. Za ples nije stvoren svatko. Možda ja nisam poput onih profesionalaca? Ne, nisam, ali ću se truditi i vježbati i ustrajati da u tome jednog dana budem poput njih. Poželite mi sreću!

Adriana Rusan, 8. c razr.

Radimo s ljubavlju

Ljudi svakoga dana odlaze na posao. Nisu ni svjesni koliko je to zapravo važno. Kakav bi svijet bio bez liječnika? Ljudi bi umirali zbog raznih bolesti. Kakva bi Zemlja bila bez čistača? Kakvi mi – bez učitelja? Svijet jednostavno ne bi funkcionirao. Ljudi često gledaju na rad kao na neku neodgodivu i neugodnu obvezu, kao na nešto što jednostavno moraš obaviti, a jedva čekaš da to završiš. Mislim da bi ljudi trebali više uživati u svome poslu iako nije baš najljepši ili nije ono što su oni željeli raditi. Kad nauče uživati u poslu koji rade, osjećat će se puno bolje i bit će sretniji. Život može biti jako lijep ako znaš kako ga sretno živjeti.

Lucija Puača, 8. c razr.

ČAROLIJA RIJEČI

V.-VIII.

Kiša

Gusti oblak kišu lije,
a kad prestane,
velika duga grad obavije.
Sunce još jače sije,
a dijete se slatko smije.

Viktoria Britvić, 7. c razr.

X X X

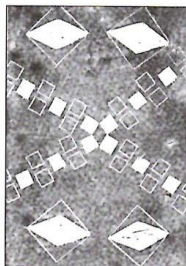
Kiša je mila.
Ona je meka kao svila.
Iz oblaka ona pada,
a čini se da tu magla vlada.
Dok kiše liju,
tužne vrbe se smiju.

Helena Jušta, 7. c razr.

X X X

Sve je mokro sada
jer kiša dugo pada.
Ona je kao jutarnja rosa
i lijepa plava kosa.
Kiša putuje kamo god hoće,
a nalik je na slatko voće.
Nakon kiše rodi se duga,
a iz nas nestane sva tuga.

Veronika Birovčec, 7. c razr.



Lucija Bregovec, 8. c razr.



Monika Mihoković, 6. c razr.

„Možemo se izdići iz neznanja, možemo postati uspješna, pametna i savršena bića.“

Richard Bach

Svaki čovjek ima pravo na slobodu izbora. Mi, zapravo, sami sebi svojim odlukama i radom krojimo budućnost. Mislim da svatko od nas može uspjeti ako to istinski želi. Smatram da ne postoje manje pametni ljudi. Neki se samo moraju više potruditi da bi uspjeli u svom životu. Svakodnevno idemo u školu da bismo nešto naučili, imali dobre ocjene i puno znanja te nastavili dalje sa svojim školovanjem. Za to je potrebno samo biti jako uporan i dati sve od sebe. Ja uvijek nastojim dati sve od sebe, ali ima i onih koji se uopće ne trude. Sve je to stvar osobnog izbora, ali uz malo više zalaganja mislim da svi možemo postati uspješna, pametna i savršena bića.

Lucija Puača, 8. c razr.

STOP - NASILJU!

Gotovo svakog dana svjedoci smo sve većeg nasilja što doznajemo iz raznih medija ili iz svoje okoline. Sve češća su ubojstva usred bijelog dana što nam govori da se nasilnici nikog ne boje. Nažalost, sve je više nasilja i u našim školama, na nogometnim terenima, tribinama i ulicama. Često se pitamo čemu toliko nasilje, kamo to vodi, zašto su ljudi tako nemilosrdni? Ima li kraja svemu tomu? Rješenje je teško naći. U poboljšanju postojeće situacije moramo svi aktivno sudjelovati jer nećemo uspjeti ako ne budemo jedinstveni. Mi, učenici, moramo se ponašati jedni prema drugima obzirno i tolerantno, osobito prema slabijima. Takvo ponašanje treba postati pravilo u cijelom našem društvu. Ne činimo drugima ono što ne želimo da oni čine nama. Svojim pozitivnim primjerom moramo zločestim dečkima pokazati kako se uzornim ponašanjem, učenjem i radom pridonosi smanjenju nasilja u društvu.

Matej Janković, 7. c razr.

Volim zimske radosti

Jako volim zimske igre – grudanje, sanjkanje... Jedva sam dočekala da padne snijeg. Zima je jednostavno – prekrasna. Sve je bijelo, čisto i ledeno. Volim raditi anđele u snijegu, ali se volim i klizati te još mnogo toga. Kada izađem van, osjećam radost, osjećam da je ovo prava, bijela, ledena zima. Željela bih cijelo vrijeme biti vani. Da ovo godišnje doba ne postoji, nikada ne bih vidjela pravu ljepotu.

Magdalena Halusek, 6. c razr.

Moja simpatija

Ona je kao morska vila. Oči su joj plave poput mora. Kad je vidim, postanem sramežljiv, skrivam se, ali se u srcu osjećam kao lav. Njezino lice je prekrasno, a kosa je smeđa i lijepa. Zubi su joj bijeli, a usne crvene. Za Valentinovo sam joj napisao pismo. Kad sam kraj nje, osjećam se sigurno jer je ona uz mene.

Robert Posavec, 5. d razr.

X X X

Moja simpatija je vrlo draga. Njezine oči su kao dva plava jezera. Dok sam s njom, ja sam jako sramežljiv. Njezin osmijeh je prekrasan i radostan. Ona je vrlo duhovita. Često nasmijava tužne ljude. Njena kosa miriše kao proljetno cvijeće. Ona je poput srne koja trči zelenim poljima. Dok sam blizu nje, osjećam se kao ptica i mislim da mogu letjeti. Za Valentinovo napisao sam joj pjesmicu.

Josip Šokec, 5. d razr.

Proljetna šetnja

Najljepše su šetnje prirodom u rano proljeće. Miris jorgovana, jasmína i zumbula širi se posvuda. Ako šećem preko polja, onda vidim sjajne, svježje, tek uzorane brazde i ljude koji pripremaju zemlju za sjetvu. Nakon zimskog mirovanja svuda vlada žurba, a budi se priroda, ali i ljudi. Meni je najljepša šetnja poslije kiše jer se tada osjeti u zraku miris zemlje i trave, vidi se duga na nebu i kapi kiše na cvijeću i travi.

Renato Rusan, 8. c razr.

Tanka je granica između života i smrti, sreće i nesreće

Život je samo jedan i nikad ne znamo što nas čeka. Mislim da je život nešto najdragocjenije što postoji jer svaki trenutak nepažnje može biti koban za nas. Neki ljudi ponekad nisu svjesni posljedica svojih postupaka, a na kraju zbog toga ispaštaju, ali zar se to mora? Ne, ne mora jer mi sami odlučujemo za sebe, hoćemo li se igrati svojim životom ili ćemo radije uživati u njemu. Ako želimo biti sretni, sami moramo zaslužiti tu sreću svojim razumnim ponašanjem.

Neki ljudi misle da je sve u novcu, ali to nije istina jer novcem ne možemo kupiti sreću, ljubav, zdravlje ili prijateljstvo. To sve sami moramo steći. Ne znam što će biti sutra sa mnom, ne znam što mi sudbina nosi, ali znam da moram paziti na sebe jer je tanka granica između života i smrti. Neke malo opasnije stvari katkad privlače djecu kao da nisu svjesna toga što rade, oni se uvale u opasnost i u tren oka svašta im se može dogoditi.

Bog nas je stvorio da cijenimo život i da uživamo u njemu jer svaki dan je upitan. Ima jedna izreka koja kaže: „Živi svaki dan kao da ti je posljednjil“ Savjetujem svima da uživaju u onome što imaju i da ne tuguju za onim što nemaju jer nikad se ne zna - možda izgube i ovo što imaju.

Mateja Tkalec, 7. c razr.

BAŠ JE LIJEP, OVAJ SVIJET !

**OVO SMO MI, UČENICI III. RAZREDA OŠ KLOŠTAR PODRAVSKI!
UČIMO, ISTRAŽUJEMO, VESELIMO SE I UVIJEK DOBRO ZABAVLJAMO!**



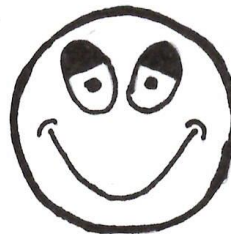
Alan Uremović, 4. 4 razr.

SADA SMO MALO OZBILJNI....

U veljači 2009. godine pripremali smo projekt „Kako su ljudi živjeli u prošlosti“. Istraživali smo kako su se ljudi hranili, kako su obrađivali zemlju, što su odijevali, kako su se igrala djeca. Bili smo podijeljeni u skupine. Svaka je skupina istraživala i proučavala svoje zadatke. U tome su nam pomagali roditelji, bake i djedovi. Projekt smo prikazali u školi uz druženje i igru.

Ana i Dora Manolić, 3. razr., OŠ Kloštar Podravski

Mi smo razred kojeg muče školska pravila,
učiteljica se stoga s nama puno nagnjavila.
Naši se dečki vole tući,
a cure samo misle što će obući.
Često lete gumice, pernice i torbe,
danas će opet biti borbe!
Ipak, prijatelji mi smo pravi,
neka nas zato nitko ne gnjavi.
Svakim danom sve smo veći,
rastemo u radosti i sreći!
Sunce sja, lijep je dan,
daj mi ruku, nisi sam!
Netko bolji, netko brži,
Svi smo jedno, to nas drži!
Ja sam ti, ti si ja,
sad se grli treći a!
(RAZREDNE HIMNE)



XXX

Ove školske godine naučili smo i plivati. Svako jutro autobusom bi odlazili u Koprivnicu na bazen. Nakon jutarnjeg zagrijavanja, treneri bi nas strpljivo podučavali tehnikama plivanja. Većina nas je naučila plivati. Dobro smo se i zabavljali.

Terezija Ćurić, 3. razr., OŠ Kloštar Podravski

EVO KAKO MAŠTAMO...

Bubamara uživa

Grijalo je toplo sunce. Svojim zrakama obasjavalo je zelene travke koje su virile iz grmlja. Mala bubamara je odmarala vjerujući da će cijeli dan biti sunčano. Tako je i bilo! Predvečer, sunce se sakrilo iza tamnih, sivih oblaka. Počele su padati krupne kapi kiše. Neke od njih pale su bubamari na glavicu. Ona se od iznenađenja probudila. Počela je panično trčati. Naišla je na gljivu. Sakrila se ispod nje. Dalje je uživala i sanjala.

Lana Popović, 3. razr., OŠ Kloštar Podravski



Veliki sunovrat

U proljeće kad visibabe zazvone svojim zvončićima, probude se i sunovrati. Imaju velike zelene listove i dugu stabljiku. Cvjetovi su im lijepi. Imaju žute latice. Jako su nježni.

Volim te prekrasne cvjetove!

Luka Zeman, 3. razr., OŠ Kloštar Podravski



Mala tratinčica

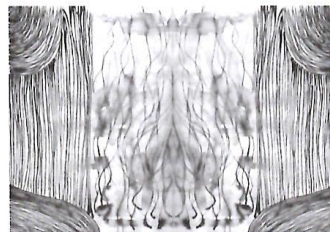
Iz malih zelenih grmčica provirila je tratinčica. Ima kratku, tanku stabljiku. Kao sitne pahuljice, nježne su joj latice. Ona je vrlo lijepa. Vrijedna je naše pažnje jer nam krase livade i dvorišta.

Lana Popović, 3. razr., OŠ Kloštar Podravski

Ljubica u travi

U pomalo toploj tavi vidjela sam prvu ljubičicu. Malena i nježna, sakrila je svoju ljubičastu glavicu među srcolike listove. Mada je nosi tanka i nježna stabljika, svojim mirisom mami svakog prolaznika. Svako se proljeće razveselim kad je vidim u travi.

Terezija Ćurić, 3. razr., OŠ Kloštar Podravski

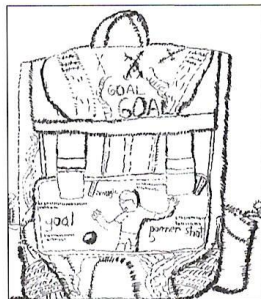


Luka Krupski, 7. b razr.

BAŠ JE LIJEP, OVAJ SVIJET !

DJECA IMAJU PRAVO NA...

U nekim zemljama ima rata. Željela bih da je svuda mir i da nitko ne strada. U Africi je puno djece gladno i bolesno. Želim da su i ona sita i zdrava. Voljela bih



Dejan Martinović, 5. a razr.

da sva djeca imaju roditelje i da ih nitko ne zlostavlja.

Želim da sva djeca svijeta budu sretna i da žive u miru i ljubavi.

Andrijana Siladić, 4. a razr., OŠ Kloštar Podravski

Želim da su svi ljudi dobri i da su uvijek spremni pomoći. Željela bih da nema nasilja u svijetu i da

svi poštuju ista prava koja vrijede za sve. Ljudi bi se međusobno trebali poštovati bez obzira na vjeru, boju kože ili neke druge razlike.

Ana Šimunko, 4. a razr., OŠ Kloštar Podravski

OVAKO SE PRIPREMAMO ZA USKRS...

Korizma

Korizma je vrijeme prije Uskrsa. Ona traje četrdeset dana. U vrijeme korizme ljudi čine dobra djela. Prikuplja se pomoć za siromašne, bolesne i ugrožene. Neki ljudi poste. U vrijeme posta ljudi jedu ribu, a neki samo kruh i piju vodu. Isus se postom i molitvom pripremao za svoje javno djelovanje.

Post nam pomaže da budemo iznutra čisti, te veselije dočekamo Uskrs.

Ivana Kančal, 4. b razr., OŠ Kloštar Podravski

Svake godine jedva čekam da dođe Uskrs. Mami pomažem u kućanskim poslovima. Cijela kuća blista! Baki pomažem peći kolače. U trgovinama kupujemo boje i naljepnice za uskršnja jaja. U vrijeme korizme idem redovito u crkvu, ne jedem meso petkom. Kada se sve zazeleni, u vrtu skrivamo jaja pa na uskršno jutro cijela ih obitelj traži. Dan prije Uskrsa nosimo košaru s hranom na blagoslov u crkvu. Tako posvećenu hranu jedemo na Uskrs.

Marija Magdalena Koren, 4. b razr., OŠ Kloštar Podravski

ŠETNJA KROZ GODIŠNJA DOBA

Stigla je jesen

S vjetrom i kišom stigla je jesen. Jutra su hladna i maglovita. Započinju berbe vinograda i voćnjaka.

U poljima ljudi beru kukuruz. Ptice selice putuju na jug, a stanarice se pripremaju za zimu. S grana opada lišće. Pile se drva i nose u drvarnicu. Svi su užurbani.

Matija Kirin, 4. a razr., OŠ Kloštar Podravski

Zima u mojoj ulici

Sva djeca s nestrpljenjem očekuju zimu. Kad padne prvi snijeg, u mojoj je ulici jako veselo. Djeca se sanjkaju i skijaju. Toplo se obučemo i po cijele dane smo vani. Odrasli tada imaju puno posla oko čišćenja snijega.

U mojoj ulici svi volimo snijeg i zimu, čak i najstariji.

Ana Vučak, 4. a razr., OŠ Kloštar Podravski

Proljeće

Proljeće je najljepše godišnje doba jer se budi priroda. Životinje polako izlaze iz svojih staništa. Vraćaju se ptice selice. Cvijeće nas zadivljuje svojim bojama. Šume se bude i počinju listati. Trava se zeleni. Za mene je proljeće najljepše godišnje doba jer se sve budi ispočetka!

Ivana Kančal, 4. b razr., OŠ Kloštar Podravski

Proljetni snovi

Sanjaju djeca i proljeće.

Proljeće sanja toplo sunce.

Leptir sanja šarena krila.

Gusjenica da će se pretvoriti u leptira.

Pčela punu livadu cvijeća.

Lastavica gnijezdo u štali moje bake.

A djeca sanjaju igre s prijateljima i proljećem.

Skupni rad učenika 1. razr. Kloštar Podravski

Sanjam

Sanjam toplo sunce.

Sanjam cvijeće i konjiće.

Sanjam da se ptice vraćaju.

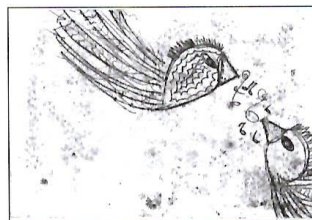
Sanjam da grickam mrkvicu s mojim zekom.

Sanjam moju mačkicu.

Sanjam da jašim konjića.

Sanjam da razumijem jezik životinja.

Skupni rad učenika 1. razr. Kloštar Podravski



Marinela Matančić, 6. b razr.

DJECA VOLE RIJEČI...

Svijet je za mene zauvijek promijenio boje

Zima...

Snijeg je sakrio sivilo i započele su zimske radosti. Na borovim grančicama jutarnje sunce igralo se prekrasnim kristalićima snijega, a zatim se kupalo na prozorima.

Bijelom ulicom odzvanjali su sretni dječji glasovi i pozivali na veselje. U mojem domu zapaljen kamin i toplina koja obuzima dušu.

Bor je okičen, a darovi tek nedavno dobiveni još su u blizini – konjić za njihanje, predivna lutka, slatkiši...

Tri su mi godine i poskakujem od veselja.

Odjednom – krik...

Ulazim u bolesničku sobu svoga oca u kojoj su

neutješno plakale sestra i mama.

Prilazim bliže krevetu i gledam oca koji je

nepomično ležao klonulih ruku i ugaslih očiju.

S nevjericom sam gledala najprije njega, zatim

sestru i mamu. Nisam mogla kriknuti, jecati – samo

su mi suze nezaustavljivo tekle niz obraze i kapale po očevim rukama.

I anđeli koje smo zajedno izrađivali i lijepili na prozore zaplakali su sa mnom.

Nešto se srušilo u meni i toga dana svijet je za mene zauvijek promijenio boje – moj otac, moj junak, zauvijek je otišao. Iza sebe je ostavio veliku prazninu, ali i lijepe uspomene. I sada se jasno sjećam prvog poklona.

Bilo je nedjeljno jutro i tata je obećao da me vodi u kupnju. Došavši u trgovinu, ugledala sam bicikle i naravno, izabrala – najveći. Na kraju sam ipak dobila najmanji bicikl s pomoćnim kotačima.

Još i danas se sjećam njegovog osmijeha kad me je gledao kako se pokušavam voziti na tom biciklu.

Svaki put kad mi je teško, pobjegnem u riznicu uspomena gdje me uvijek dočeka on – moj junak.

Tu su i moja sestra i mama koje su mi glavni oslonac, a ne znam kako bih i bez strica koji bi, da može, za mene kupio svijet.

Kristina Vedriš, 7.a razr.

Igra za život

Sve se počelo zbivati velikom promjenom u mojoj obitelji. Počela je pustolovina koja se naziva mojim imenom. Tog dana na svijet sam došla ja. Nesvjesna toga i ičega oko sebe, započela sam igru. Igru za život. Kako sam rasla, postajala sam sve više svjesnija toga. Željna igre, prihvatila sam tu pustolovinu. Svaki novi dan je kao novi život koji treba proživjeti. Ponekad je pun lijepih, ali i tužnih iznenađenja. Ali, te pustolovine nas jačaju, pripremaju nas na nešto veće, pripremaju na igru za život. Nitko ne zna kad će ona doći. Možda u sanjarenju ili noćnim morama, prekrasnom sunčanom danu ili hladnoj opasnoj noći ili pak onaj trenutak kad ćemo biti spremni ili ohrabreni nastaviti igru koja se zove život.

Dajana Debeljak, 8. a razr.

Božić je vrijeme čarobno

Božić, Božić je vrijeme čarobno!

Pogledajte kolika svijetlost oko nas.

Gledajte tu čaroliju, ljepotu ovoga dana i divite se!

Pratite sve što se događa oko vas

jer Božićno vrijeme je vrijeme

nevjerojatne čarolije.

Pogledajte sjaj u oku vama bliske osobe i stisnite joj ruku.

Osjetite nadolazeću čaroliju!

Margareta Žeda, 7. a razr.

Želim psa!

Oduvijek želim psa. Moji roditelji, mama Sanja i tata Mirko, misle da sam još premala da imam psa. Oni misle da je to velika odgovornost, ali ja ne mislim tako. Ako doma imam dvije mačke, onda će biti lako brinuti se i o psu. Treba ga samo hraniti, voditi u šetnju i brinuti o njegovoj higijeni. Hraniti ga mogu prije i poslije škole, u šetnju ga mogu voditi poslije nastave, a o higijeni se mogu brinuti dva puta na tjedan. Nije tako teško imati psa. Kad ga dobijem, sigurno će im se svidjeti. Želim psa! Voljela bih da nije velik, da se voli igrati i da me sluša što mu kažem.

Dora Šandrovčan, 5. a razr.

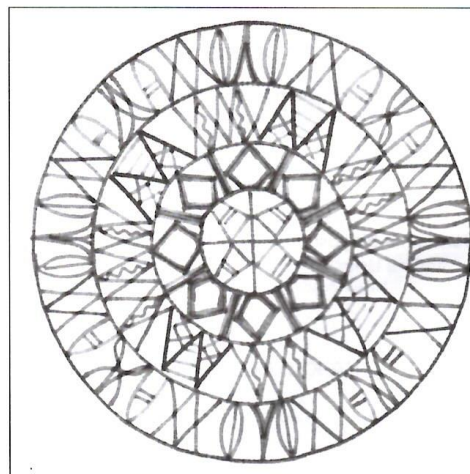
Brat Vedran

Moj najmlađi brat zove se Vedran. Uskoro će imati šest mjeseci. Kosu još i nema, ali zato ima predivne sjajne oči. Kako je sve stariji, tako je sve ljepši i ljepši. Najdraži mi je kad se smije, a najviše se smije kad se ide kupati. Tada je nekako najsretniji. Već je počeo jesti kašicu i piti voćne sokove. Kad se probudi, uvijek je sretan, nasmijan i guguče kao mali golub. Ponekad se rastuži pa malo plače – malo bi se držao, malo bi se nosio, a to mi malo i dosadi. Ali, nema veze, on je ipak moj brat i volim ga kao i svoja druga dva brata i jedva čekam da dođe ljeto da mogu s njim ići van i zabavljati se.

Helena Štukar, 5. a razr.

Najveće vrijednosti u ovom trenutku života

Ja sam jako sretna, jer imam nešto što neka djeca nemaju. Moji roditelji sve bi dali za mene, a ja im tako vraćam da ne učim i dobivam loše ocjene u školi, a ponekad sam i bezobrazna. Neka djeca bi dala sve da imaju takve brižne roditelje koji im pomažu i koji ih vole. Ali, nemaju to. Imam i super brata i sestru s kojima se zabavljam, ali se ponekad nepotrebno posvađamo i to zbog neke gluposti. Znam da me i oni vole i da žele sve najbolje za mene. Imam i dvije „cool“ bake. Doduše, nekad su dosadne i zanovijetaju, ali su fora i uvijek dobijem čokoladu



Jelena Rusan, VI. c

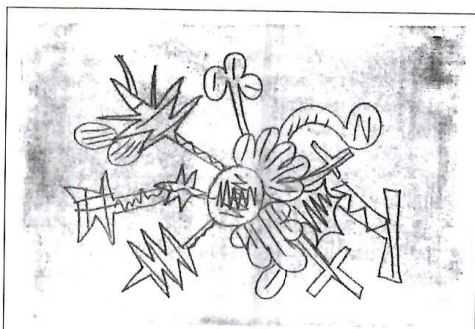
ZATO I RIJEČI VOLE DJECU...

od njih. Sretna sam jer imam puno prijatelja i svi su zabavni. I s njima se zabavljam i smijem na satu i radimo nered – brbljamo i tračamo. A naravno, komentiramo tko se kako obukao i tko kako izgleda, pa se smijemo. A što se može? Netko mora i to raditi, a tko drugi nego mi? Nekad mi i oni „idu na živce“. Ponašaju se „balavo“ i neprimjereno za svoju dob. Imam i ja neke svoje glupe ispade, ali koga briga. Ja sam super. Mogu biti Bogu zahvalna što sam ispala takva. Ja sam zadovoljna sobom i što sam lijepa, pametna, ali ponekad i „šašava“. Iako nije važna vanjska ljepota, samo ono kako izgledaš iznutra. Znam da nitko nije savršen, a to mi pomaže da izgradim samopouzdanje kad mi se nešto ne sviđa na meni. Ja sam sasvim zadovoljna, jer sve što me okružuje su moji dragi ljudi koji me vole i poštuju i vole biti i družiti se sa mnom.

Monika Belec, 7. a razr.

Zuji, zveči, zvoni, zvuči, Šumi, grmi, tutnji, huči – To je jezik roda moga!

Moj jezik je hrvatski. Prekrasan je to jezik! Odzvanja kao crkveno zvono, vije se u nebo te se vraća na zemlju u obliku grmljavine! On govori o samostalnoj i lijepoj zemlji – Hrvatskoj. Para sve druge jezike! Prepun je osjećaja koje ljudi unesu u njega kad ga govore. Prekrasne su pjesme napisane i otpjevane na mom jeziku. Dobri i poštteni ljudi služe se njime. Osluhnite



Andrea Dikšić, 7. a razr.

malo i poslušajte! Ovaj miložvučan glas koji čujete u dnu duše zasigurno je moj jezik! Naša prekrasna narječja, kajkavsko kao cvrkut ptica, čakavsko kao šum valova mora i štokavsko koje zvuči više od svih, zuje posvuda! Nije li lijepo imati svoj jezik?!

Klara Gašparec, 8. a razr.

Ljubavi treba dati krila, a ne stavljati je u kavez

Ljubav je sjeme koje je davno posijano na Zemlji. Prvi čovjek koji je stvoren, stvoren je iz ljubavi. Stvoren je da bi podario dio sebe i započeo novi život, koji bi u potpunosti bio građen od ljubavi.

Ljubav – tako mala riječ od pet slova, a tako mnogo znači. Ključan dio života, građena od prvog trenutka kad si rođen, stvorena da bi od svoje kvalitete i sposobnosti mogli napraviti svoj urod, svoje dijete.

Uz čitav naš život vezana je ljubav.

Ljubav je sloboda, vjernost...

Kada čovjek ljubi ili voli, njegovi osjećaji su uzburkani, pomiješani. Neki ljudi čak nikada ne osjete što je ljubav, to je jako teško i žalosno, a neki pak skrivaju svoje „blago“ za koje ni ne znaju da ga imaju.

Zato joj treba dati krila, neka poleti, neka čini dobro!

Naš odjek

Nikad ne skrivaj svoju ljubav, jer možda ni ne znaš što posjeduješ, a kada ti se jednom vrata zatvore, nikada nećeš pronaći svoj put.

Jer, ipak, ona je ta koja nas vodi kroz život. Ljudi, pa zaista, dajte joj krila, neka poleti, oslobodite svoje srce, pronađite svoj put, pronađite svoje blago...

Antonia Čančar, 7. a razr.

Proljeće je prosulo zelenu čaroliju svuda oko nas

Lagani povjetarac donosi čaroliju u ovaj naš kraj, šaklja zelenu travu, miluje lice brežuljku, njiše grane procvalim voćnjacima. Sunce lagano žari naše lice. Oblaci plešu sa zrakama sunca plavim prostranstvom. Žuti jaglac se krije u sjeni mlade trave. Šume su obasjane suncem, okićene vjesnicima i ukrašene zelenom travom. Mlade grane su već nastanile ptice koje cvrkću u ritmu povjetarca i miluju naše uši. Njišem se u prirodi, sjedim na cvjetovima. Oko mene leptirići, vjetar u kosi, a moju ljuljačku nose ptice cijelim krajem. Gledam male kućice ukrašene prekrasnim cvjetovima... Zelene livade i brežuljci obukli su cvjetnu haljinu koju im je dala čarolija proljeća.

Matea Martinović, 6. a razr.

Zahvalna sam što sam dobila priliku hodati ovom Zemljom

Evo me, tu sam! Zar me ne čuješ, zar ne čuješ moje korake, otkucajem moga srca, dah moj, kako se širi tvojim prostranstvima? Evo me, tu sam ja, maleni zemaljski stvor. Došla sam se diviti tvojim ljepotama. Pokaži mi svoje ljepote. Ne daj da tapkam u mraku, odvedi me na pućinu da osjetim toplinu tvojih skuta, da upoznam raj zemaljski, majčice Zemljo! Ja stojim na tebi, Zemljo, uspravnog čela i lakih koraka, udišem tvoj zrak, divim se blaženstvu tvojem što nam pružaš. Ali, ipak ne znam kome da zahvalim što sam tu, što trčim tvojim zlatnim poljima i gledam nebo prepuno zvijezda. Možda tebi, nebeski Bože, ili možda ljubavlju mojih roditelja koja mi je udahнула život.

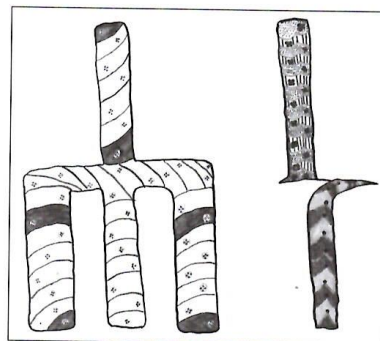
Ne znam tko je najzaslužniji što sam tu, ali sam zahvalna za svoje postojanje jer nikad ne bih znala zašto je more tako plavo, zašto je nebo tako visoko, a ti, čarobna lopto, zašto si okrugla.

Petra Škudar, 6. a razr.

Tvoje su mi suze dotakle dušu

Kad sam te vidio kako plačeš, osjetio sam nešto u duši. Pokušao sam te utješiti i nasmijati. Plakala si i dalje i sve sam jače osjećao tvoje suze u duši. Nakon što si prestala plakati, uspio sam te nasmijati i vidio sam tvoj osmijeh. Zaljubio sam se u tebe, ali, čovječe, bila si starija od mene.

Ivan Grgić, 8. a razr.



Anamarija Kovačić, 6. b razr.

KAKO USPJEŠNIJE UČITI ?

Za uspješno učenje važno je da imamo dobru motivaciju, želju da učenjem upoznajemo svijet oko sebe. Na primjer, ako učiš povijest, koja je mnogima dosadna, zamisli koliko zanimljivih stvari možeš saznati o ljudima, svijetu i životu. Učenjem saznajemo mnoštvo informacija koje nam pomažu snalaziti se kasnije u životu.

Ima situacija kada ti se čini da je preteško i da nećeš uspjeti, ali ustraj! Nagovori sam/a sebe! Tko ne bi volio da uči brzo i efikasno, te ima puno vremena i za druge stvari? Nažalost, učenje zahtjeva puno energije, osobnog angažmana i vremena. Zato nam se ponekad čini da se ionako ne vrijedi truditi. Ponekad možda pomisliš «lonako ću dobit jedan» ili «Svejedno neću dobiti dobru ocjenu» ili «Neću uspjeti, past ću razred/ispit.» U takvim trenucima nemoj se prepuštati crnim mislima već ustraj u svojim željama.

Učenje ćeš si znatno olakšati ako se pridržavaš određenih pravila u radu.

Pobrini se da tvoj prostor za učenje bude mirno mjesto gdje te nitko neće ometati. Uvijek uči na **istom mjestu**. Mjesto za učenje mora biti tvoj radni kutak koji je **čist, uredan, dobro osvijetljen i prozračan**. Na stolu drži samo one bilježnice i knjige koje ti trebaju za učenje.

KADA UČITI? Odlično pravilo je da učiš kada si **odmoran/na i dobre volje**. Učenjem iz dana u dan na istom mjestu i u približno vrijeme stvara se navika učenja.

KOLIKO UČITI? U komadu uči od **30 do 40 minuta**, ne duže bez pauze. Za vrijeme pauze **makni se od mjesta na kojem učiš** (npr. ako je to soba, izađi u kuhinju ili dvorište) i nemoj razmišljati o učenju, već o nečem sasvim drugom.

PLANIRANJE UČENJA- Organiziraj vrijeme tako da napraviš stalan raspored vremena za učenje, odmor i ostale aktivnosti. Napravi tjedni i dnevni plan učenja. Lako je stići sve što naumiš ako slijediš svoj dnevni raspored.

Prvi dio vremena predviđenog za učenje utroši na ponavljanje gradiva koje se tog dana obrađivalo u školi, napiši zadaće, provjeri i po potrebi dopuni bilješke s nastave. Gradivo ćeš najbolje naučiti dok je još svježe, dok ti "zvoni" u ušima (anekad prođe nekoliko tjedana). Ako si u školi slušao/la što učitelj govori odradio/la si već pola posla. Nakon toga uči "za sutra" (to je zapravo ponavljanje onoga što si već naučio/la). Svaki dan odredi redoslijed učenja (**teže gradivo uči dok si svjež/a i odmoran/a, a lakše ostavi za kraj**). Teže predmete bolje uči raspodijeljeno tijekom nekoliko dana u tjednu, nego da jedan dan učiš nekoliko sati. Isto vrijedi i kada ponavljaš za kontrolni rad. **Ne uči jedan za drugim predmete koji su po gradivu slični** (npr. povijest i zemljopis) jer će se naučeno vjerojatno pomiješati. Kada učiš više

predmeta dnevno, između njih napravi kraću stanku. U školi možeš puno naučiti i za vrijeme provjeravanja znanja ako pratiš pitanja učitelja i odgovore učenika. To ti skraćuje vrijeme učenja kod kuće.

KAKO UČITI? Od tebe se očekuje da se prvo odmoriš i nešto pojedješ kako bi mogao/la prionuti na posao. Kad to obaviš, uzimaš svoj unaprijed pripremljeni dnevni plan učenja i krećeš! Slijede koraci pri učenju:

1. KORAK - Preleti kroz tekst. Pročitaj naslove, podnaslove, pregledaj slike, tablice, grafikone. Važno je da dobiješ uvid u ono što te čeka.

2. KORAK - Pročitaj tekst. Pročitaj tekst više puta i pri tome podcrtavaj (ako se radi o tvojoj knjizi koju ne moraš vratiti na kraju godine), radi bilješke i sažetke. Označi nove riječi i glavne misli, pronađi glavnu ideju u svakom odlomku i svojim riječima napiši kratku verziju pročitanog.

3. KORAK - Ponovi svojim riječima bez gledanja u knjigu.

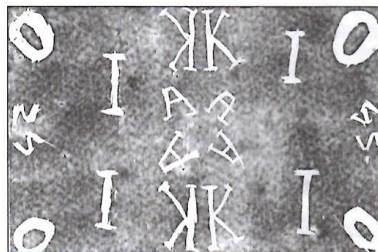
4. KORAK - Ponovno pročitaj.

5. KORAK - I prije učenja novog gradiva, i poslije, i uvijek i stalno PONAVLJAJ, PONAVLJAJ, PONAVLJAJ, PONAVLJAJ!

Koliko god si nešto izvrsno naučio/la zaboravit ćeš ako ne ponavljaš!

Učenje je ponekad naporno. Odmori se kad osjetiš umor, ali ne prekidaj često učenje. Neka to bude **5 – 10 minuta**, jer nakon većih odmora potrebno je i duže vrijeme za ponovno zagrijavanje za učenje. Kad završiš s učenjem, **NAGRAĐI SE** (npr. čokoladom, igrom, gledanjem TV-a). Puno je razloga zbog kojih netko ne uspijeva postići željeni rezultat. Mnogi učenici ne uspijevaju zbog straha od ispitivanja, zbog pritiska koji osjećaju uslijed velikih očekivanja roditelja (ponekad i učitelja, a i samih sebe). Neki ne znaju kako učiti... Loša ocjena ne znači da si loš ili nesposoban, već je informacija o tome da se taj put možda nisi dovoljno potrudio/la. Ako si učio/la, dao/la sve od sebe, a rezultat ipak nije onakav kakav želiš, potraži savjet roditelja, učitelja ili stručne službe u školi.

Socijalna pedagoginja:
Dijana Krajcar Magdić, prof.



Karolina Halusek, 8. c razr.

LJUBAV JE TEMELJ ŽIVOTA

DUHOVNA MISAO

LJUBAV – što je to? O njoj se puno piše, govori, snimaju se filmovi... Slavimo Valentinovo, a ipak znamo da je u tome svemu malo one prave ljubavi.

Ljubavi o kojoj govori i koju živi Isus i mnogi drugi nama poznati i nepoznati sveti ljudi.

Isus nam poručuje: „Ljubi Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svim umom svojim, te ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!“ (Mt 22, 37–40). Jasno nam je da je ovdje govori o našoj ljubavi prema Bogu i bližnjima, pa čak i prema neprijateljima. No, nije li to malo previše? Kako ja tako malen mogu voljeti baš sve ljude? Zacijelo se Isus šalio kad je dao ove zapovijedi. Ja to ne mogu! Sve su to misli koje nam se nameću kad pročitamo ove zapovijedi. No, je li to zaista nemoguće? Od kuda meni toliko ljubavi da mogu voljeti baš sve ljude? Naravno, od onoga koji me je stvorio. Od Boga koji mi poručuje čak 366 puta u Bibliji: „NE BOJ SE! TI SI MOJ! IMENOM SAM TE TVOJIM ZAZVAO.“ (Iz), kao i „Znam tvoju nevolju i tvoje siromaštvo...“ (Otk2,9).

BOG ZNADE ZA MENE! Nije li to predivno? Njegova je ljubav prema meni bezuvjetna, ništa ne traži zauzvrat! Voli me bez obzira na sve. BOG, OTAC VOLI BAŠ MENE!

On ima visoko mišljenje o meni i želi da moj život zaista nešto predstavlja, da donosi plod. Tako će biti jedino ako ostane u Isusovoj ljubavi, ako Mu vjerujem.

Tada ću biti blagoslovljen / a – ja i moja obitelj. Biti ću blagoslov za ljude.

Jedna stara židovska izreka veli: „Nemoj sebe podcjenjivati, jer ni Bog te ne podcjenjuje!“ Bog me ne ponižava, dakle ne smijem ni ja sebe ponižavati. Jer ako to činim, vrijeđam Boga. Ne smijem nikako ponižavati niti svoje bližnje (ljude oko mene), jer i oni su djeca Božja, već im otkrivati njihovu vlastitu ljepotu. Dakle, vjerujem u ljubav koju Bog ima prema meni! To je osobna ljubav. U to vjerovati nije lako – možda zbog grijeha ili moga nepravilnoga vjerovanja? Potrebno je znati i sljedeće: Božju ljubav prema meni nisam ničime izazvao, niti zaslužio! On me volio i prije moga začeca. Božja je ljubav bezgranična i nesebična. BOG JE LJUBAV! ZATO NJEGOVA LJUBAV NE OVISI O MENI.

Upravo ta božja ljubav prema meni sadržaj je kršćanske vjere. Ona nas čini slobodnima. Koliko u nju vjerujemo toliko smo slobodni. Ali naša sloboda znači i to da Božju ljubav možemo prihvatiti, ali i odbaciti. ŠTO ČINIM JA?

Znam li da Bog računa sa mnom i onda kad vidi da bježim od Njega.

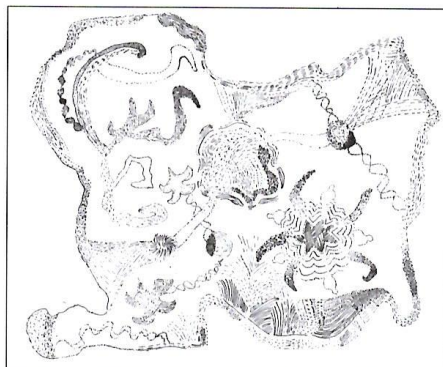
Kako se ponašam prema ljudima oko sebe koji trebaju moju ljubav, baš kao i ja njihovu? Vjerujem li Bogu koji me beskrajno voli? Kako uopće shvatiti tu ljubav? Ona se ne može shvatiti. Poznati njemački teolog Karl Rahner ovako je rekao: „Bog je svoju posljednju, najdublju, najljepšu riječ u naš svijet

izgovorio u utjelovljenoj Riječi, a ova Riječ znači: ljubim Te, čovče, tu sam, uza te. Ja sam tvoj život, plačem tvoje suze. Ja sam tvoja radost, ne boj se. Kad ne znaš kako dalje, ja sam uza te, ja sam u tvojoj tjeskobi. Ja sam u tvome životu.

Obećavam ti: tvoj cilj zove se život. I tebi su otvorena vrata.

Marina Barberic, vjeroučiteljica

Na satima vjeronauka razmišljamo i o pravima djece...



Mateja Belec, 5. b razr.

HUMANOST NA DJELU

U sklopu projektne nastave iz predmeta vjeronauka, a na temu «Božić i božićni običaji» petnaestero učenika iz 5.b, 5c i 6a razreda s voditeljicom učiteljicom Marinom Barberic odlučilo se na jedno hvale vrijedno dobro djelo. Kroz dvomjesečni rad sakupili su novac koji su potom rasporedili na dva dijela. Manji dio su poslali u zagrebački Caritas za akciju „Za 1000 radosti“, a veći dio su utrošili na dar za Janu, Frana, Ivana i Roka Peterfi, za male četvorke, dvogodišnjake. Dar se sastojao od neophodnih stvari potrebnih djeci toga uzrasta kao što su pelene, mlijeko, itd. Radosni zbog učinjenog dobrog djela planiraju i druge akcije. Misao za kraj: „Sve što želite da drugi čine vama, činite i vi njima!“

Isus Krist

Vjeroučiteljica i učenici vjeronaučne skupine



Mateja Golić, 7. a razr.

RECIMO STOP NASILJU, ŽIVIMO BEZ STRAHA!

Što je to nasilje među djecom?

O NASILJU MEĐU DJECOM, UČENICIMA GOVORIMO KAD JEDNO ILI VIŠE DJECE UZASTOPNO I NAMJERNO UZNEMIRUJE, NAPADA ILI OZLJEĐUJE DRUGO DIJETE KOJE SE NE MOŽE OBRANITI.

Može imati oblik prijetnji, tjelesnih ozljeda, odbacivanja, ruganja, žadirkivanja, ogovaranja, uzimanja stvari...

Promatrajući nasilje i ne poduzimajući ništa, snosiš dio odgovornosti za posljedice nasilja!!!

Postoje različiti oblici nasilja među učenicima:

- *emocionalno nasilje*; ignoriranje, isključivanje iz igre, omalovažavanje, psovanje...
- *fizičko nasilje*; udaranje, štipanje, guranje, čupanje za kosu...
- *kulturno nasilje*; vrijeđanje vjerske pripadnosti, vrijeđanje nacionalne i rasne pripadnosti
- *ekonomsko nasilje*; krađa stvari, uzimanje novaca...

Kao odgovor na nasilje možeš učiniti slijedeće: razgovarati s odraslom osobom kojoj vjeruješ, zatražiti pomoć i razgovor s razrednikom, razrednikom, pedagogicom, defektologicom, ravnateljem, učiteljima, nasilje prijaviti policiji (ukoliko se događa izvan škole), razgovarati sa roditeljem, vjero učiteljem i sl.

Tražiti pomoć znak je snage, a ne slabost!

Kako se nositi s nasilništvom u školi?

Evo još nekih savjeta ako imaš problema u školi, ako se netko prema tebi ponaša nasilno-postoji puno stvari koje možeš učiniti pored gore navedenih:

- ne misli da to zaslužuješ zbog nekog razloga -ne moraš osjećati sram; nasilnici su ti koji imaju problem
- budi čvrst/a i jasan/na-gledaj ga/je u oči i reci da prestane
- ne možeš sam promijeniti nasilnika, ali možeš reći odraslim osobama
- nastavi govoriti dok netko nešto ne poduzme
- ne koristi nasilje nad nasilnikom, ne suočavaj se sam s tim problemom

Bitno je da budemo svjesni-da nasilje među djecom nije bezazleno i da uvijek ima ozbiljne posljedice za žrtvu nasilja. Važno je također da shvatite ulogu promatrača u nasilju! Svi mi snosimo odgovornost ako promatramo nasilje, pasivno (ne čineći ništa da se ono prekine na miran način), ako potičemo nasilnika smijući se ili se pravimo da ne primjećujemo što se događa...

Ne zaboravite, prepoznavanje i rješavanje sukoba značajne su vještine potrebne za dobro komuniciranje s vršnjacima, ali i odraslima.

Suradnja vaših roditelja i škole je također neizbježna, u svim situacijama, osobito u situacijama

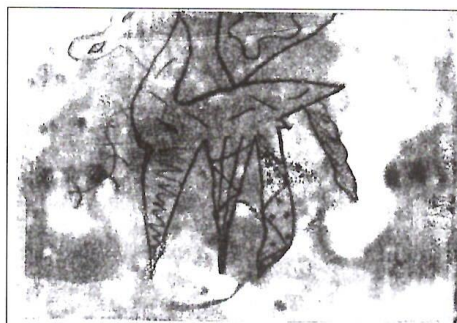
nasilja. Na osnovu prikupljenih podataka o nasilnim događajima, razgovarati ćemo sa žrtvom i nasilnikom, a roditelji se moraju uvjeriti da tako pomažu vama i školi da bismo svi pravilno djelovali na smanjenju nasilja i razvoju mira i tolerancije unutar škole i šire.

Jedan od suvremenih oblika nasilja, sve više prisutan i među djecom, je nasilje putem interneta ili mobitela. Evo nekih savjeta kako se zaštititi; nikad ne daj osobne informacije na internetu, bilo na chatu, blogovima ili osobnim web stranicama, ne reci svoju lozinku, ako ti netko pošalje zlonamjernu ili prijeteću poruku, nemoj odgovoriti, ne šalji poruke kad si ljut, ne stavljaš na internet ništa što ne želiš da vide tvoji prijatelji, pomoz prijetelju koji je na taj način zlostavljan da ne prikriva nasilje i da odmah obavijesti odrasle.

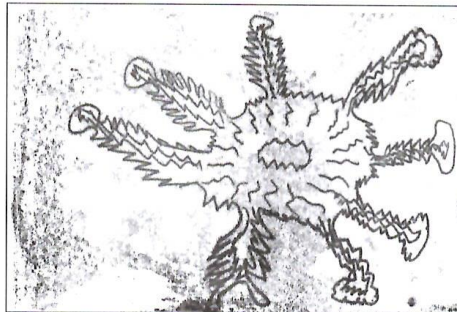
I na kraju, spriječimo vrijeđanje, udaranje, prijetnje u učionicama, školskim hodnicima, na putu od kuće do škole, u roditeljskom domu.

Vrlo je važno da škola, pa i cjelokupno okruženje, bude za vas mjesto radosnih susreta, učenja, prijateljstva i razumijevanja. Budite miroljubivi i nenasilni, razgovarajte o svojim problemima da bi vaše odrastanje bilo sretno i svaki susret sa školom i vršnjacima -radostan.

Pedagoginja Ljiljana Holer-Ivanišević, prof.



Andreas Ivanović, 7. a razr.



Tatjana Šajnović, 7. b razr.

Nas otičak

ZABAVIMO SE . . .

F	C	D	U	C	K	G	E	L	P	P	A
A	A	I	R	M	T	E	S	P	U	A	N
M	R	S	N	U	S	G	G	E	T	S	G
O	E	C	H	S	K	S	E	O	T	T	R
U	A	O	U	I	O	U	H	U	S	S	Y
S	R	U	G	C	O	O	R	U	P	E	G
S	T	E	E	L	B	N	R	E	U	R	N
N	H	R	O	B	O	T	T	T	T	E	I
A	O	Y	I	F	U	T	U	R	E	T	N
K	R	E	A	D	I	N	G	X	G	N	R
E	S	M	A	G	I	C	B	O	X	I	A
H	E	N	R	E	G	N	I	F	L	O	W

MUSIC
NUT
MAGIC BOX
PET
INTERESTS
ANGRY
READING
APPLE
BOOKS
DUCK
HOBBIES
DISCOVERY
UPSET
CARE
PAST
LOVE
EGG
HUGE
PUT
FUTURE
SEE
GET UP

TURN
ART
EARTH
SUN
FAMOUS
AIR
SNAKE
TOES
ROBOT
LEG
FASHION
HEN
WOLF
FOX
WARNING
FINGER
TRUST

Put the remaining letter into this word: B___ KW__ RM

(A student closely attached to books or addicted to study)

Mateja Golić, 7. a razr.

WR0WK00B :N0LLT0S

Pogodi u koji red treba
upisati navedene
životinje!

BEAR
CAT
CHICKEN
DOLPHIN
FISH
KANGAROO
LION
MONKEY
SQUIRREL
TIGER
WORM
ZEBRA

Danijel Maltarić, 6.b razr.

Naš odjek

EKO - FOTKE



"Svemirsko zelenilo" - SREBRNA PLAKETA
Martina Dergez, 7. c razr., PŠ Podravske Sesvete



Naši učenci sa svojim mentorima na dodjeli
nagrada za "EKO - FOTKU 2009."

MPRESSUM:

Nakladnik: OSNOVNA ŠKOLA KLOŠTAR PODRAVSKI;

Glavna urednica: ZDENKA POSAVAC HANŽEK;

Grafička urednica: IVA ŠKLEBAR;

Naslovnica: IVANA ZRINSKI, VI. c razr. (PŠ PODRAVSKE SESVETE), IVA ŠKLEBAR I TOMISLAV ŠTEFANČIĆ;

Uredništvo: IVANA FRIDRIH, ZDENKA POSAVAC HANŽEK, MARIJA ŠIPEK, DANIJELA KOSTADINOVIĆ,
MIRELA KREŠIĆ, BOŽICA RASINEC NEMET, JASNA VUKRES, BOŽO ČULO I SURADNICI...

Lektorica: IVANA FRIDRIH;

Tehnička oprema: TOMISLAV ŠTEFANČIĆ;

Telefon/ faks: 048/816-344 ili 816 331;

Naklada: 600 primjeraka;

Tisak: „TISKARA BRZI“, BUDANCEVICA, tel.048/280-363